

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA

**T/16398. számú
törvényjavaslat**

**az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény
módosításáról**

Előadó: dr. Veres János
pénzügyminiszter

2005. június

2005. évi ... törvény
az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény
módosításáról

1. § Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 5. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„5. § (1) Ha e törvény vagy adót, adófizetési kötelezettséget, költségvetési támogatást megállapító törvény másként nem rendelkezik, az adóügyekben – a (2) bekezdésben meghatározott kivételekkel – a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) Adóügyekben nem kell alkalmazni a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvény

a) 29. § (9) bekezdését, 36. § (2)–(4) bekezdését, 112. §-át és 113. §-át, 169. §-át és VIII. fejezetét, valamint

b) a kiskorú adózókra vonatkozó határidő számítási szabályait.

(3) A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvény elektronikus ügyintézésre vonatkozó rendelkezéseit e törvényben, illetőleg a felhatalmazása alapján kiadott külön jogszabályban meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

(4) E törvénytől eltérni az (1) bekezdésben foglaltakon túl az Európai Unió kötelező jogi aktusa, törvénnyel, kormányrendelettel kihirdetett nemzetközi szerződés vagy viszonyosság alapján lehet. A viszonyosság kérdésében a pénzügyminiszter és a külügyminiszter együttes állásfoglalása az irányadó.”

2. § Az Art. 7. § (1)–(2) bekezdéseinek helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A magánszemélyt az adóhatóság előtt – ha nem kíván személyesen eljárni – törvényes képviselője, képviseleti jogosultságát igazoló ügyvéd, ügyvédi iroda, európai közösségi jogász, adószakértő, okleveles adószakértő, adótanácsadó, könyvelő, számviteli, könyvviteli szolgáltatásra vagy adótanácsadásra jogosult gazdasági társaság alkalmazottja, tagja, közokiratban vagy teljes bizonyító erejű magánokiratban foglalt eseti meghatalmazás, megbízás alapján más nagykorú személy képviselheti. Az egyéni vállalkozó magánszemélyt az adóhatóság előtt a képviseleti jogosultságát igazoló nagykorú alkalmazottja is képviselheti.

(2) Jogi személyt és jogi személyiséggel nem rendelkező egyéb szervezetet az adóhatóság előtt a rá vonatkozó szabályok szerint képviseleti joggal rendelkező személy, a képviseleti jogosultságát igazoló nagykorú alkalmazott, jogtanácsos, továbbá ügyvéd, ügyvédi iroda, európai közösségi jogász, adószakértő, okleveles adószakértő, adótanácsadó, könyvelő, számviteli, könyvviteli szolgáltatásra vagy adótanácsadásra jogosult gazdasági társaság alkalmazottja, tagja képviselheti.”

3. § Az Art. 12. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Korlátozható az iratbetekintés az adatszolgáltatásra vonatkozó iratok tekintetében az ellenőrzés megkezdéséig, ha valószínűsíthető, hogy azok tartalmának megismerése a későbbi ellenőrzést meghiúsítaná. Az iratbetekintés korlátozásáról az adóhatóság végzéssel dönt.

(3) Nem tekinthet be az adózó

a) az adóhatóság, illetőleg a felettes szerv döntés-előkészítéssel összefüggő belső levelezésébe,

b) a határozat (végzés) tervezetébe,

c) a tanú vagy az eljárásban résztvevő más személy természetes személyazonosító adatait tartalmazó jegyzőkönyvbe (iratba), ha az adóhatóság ezen adatokat zártan kezeli,

d) betekintési engedély hiányában az államtitkot vagy szolgálati titkot tartalmazó iratba,

e) az iratnak azon részébe, amelynek megismerése a más személyre vonatkozó, adótitkot érintő rendelkezésbe ütközik,

f) törvény által védett egyéb adatot tartalmazó iratba, ha azt az érintett adat védelmét szabályozó törvény kizárja.”

4. § Az Art. 17. § (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) A jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező egyéb szervezet az állami adóhatósághoz az alábbi feltételek bármelyikének bekövetkezése napjától számított 30 napon belül bejelenti azt a székhelyére, telephelyére az adóévben nem önálló tevékenység végzésére kirendelt külföldi illetőségű magánszemélyt,

a) aki az adóévben 183 napot meghaladó időtartamnál hosszabb ideig tartózkodott belföldön, illetőleg, ha a kirendelés alapján a belföldi tartózkodás időtartama a 183 napot várhatóan meghaladja, vagy

b) akinek díjazását, fizetését, bérét, és más hasonló térítését nem a külföldi illetőségű munkáltató, illetőleg nem a külföldi illetőségű munkáltató nevében fizetik, vagy

c) akinek díjazását, fizetését, bérét, és más hasonló térítését a munkáltatónak a belföldön fekvő telephelye vagy állandó bázisa viseli.”

5. § Az Art. 25. §-a a következő (3)–(4) bekezdésekkel egészül ki:

„(3) A kifizető más személy adóját akkor állapítja meg, ha ezt törvény előírja. Ha a kifizető az adót, adóelőleget levonta, az adóhatóság a továbbiakban azt csak a kifizetőtől követelheti.

(4) A törvényben meghatározott esetben az adóbeszedésre kötelezett adózó a helyi adó összegét közli a magánszeméllyel és az adót átveszi.”

6. § Az Art. 28. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az az adózó, aki a személyi jövedelemadóról szóló törvényben meghatározott feltételek alapján nincs kizárva az adatszolgáltatás alapján történő adómegállapításból, továbbá nem kívánja adóját önadózással megállapítani, az adóévet követő év február 15. napjáig az illetékes adóhatóságnál az erre a célra rendszeresített nyomtatványon bejelenti, hogy adóhatósági adómegállapítás útján kívánja teljesíteni adókötelezettségét. Az adózó bejelentésével egyidejűleg az adóbevallással egyenértékű nyilatkozatot tesz

a) átvezetési igényéről, a visszatérítendő adó kiutalásához szükséges adatokról,

b) a járulékfizetési kötelezettség felső határát meghaladóan levont nyugdíjjárulék visszaigényléséről – kivéve, ha az adóévben a fegyveres erők, a rendvédelmi szervek vagy a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú tagja volt –, feltéve, hogy a különbözetet év közben a foglalkoztatójával nem számolta el,

c) az adóévben bekövetkezett munkáltatóváltással összefüggő adatokról,

d) az adóalap csökkentésére, illetve az adókedvezményre jogosító adatokról,

e) az adóhatóság nyilvántartásában nem szereplő olyan adatokról, tényekről, körülményekről, melyek az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adómegállapításához szükségesek.”

7. § Az Art. 29. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„29. § Ha a munkáltató az összesített igazolás kiállítását követően, illetőleg a kifizető a kifizetésről szóló igazolás kiállítását követően tárja fel, hogy a magánszemély adóelőlegét, adóját nem a törvényben meghatározottak szerint állapította meg és vont le, a feltárt hibát nyilvántartásba veszi és az adókülönbözet összegéről, a kifizetés jogcíméről, valamint a kifizetésről szóló igazolás kiállításának időpontjáról az adóazonosító szám feltüntetésével 15 napon belül bejelentést tesz a magánszemély állami adóhatóságához és a magánszemélyt értesíti, kivéve, ha a magánszemély értesítési címét nem ismeri. Amennyiben a hiba a törvényben meghatározottnál alacsonyabb összegű adó, adóelőleg levonását eredményezte, a munkáltató (kifizető) az igazolás kiállításának napjától a nyilvántartásba vétel napjáig a levonni elmulasztott adó, adóelőleg után önellenőrzési pótlékot állapít meg, vall be, és fizet meg. A munkáltató (kifizető) a bejelentési, az önellenőrzési pótlék megállapítási és bevallási kötelezettség teljesítésével mentesül az adólevonási kötelezettség megsértésével összefüggő jogkövetkezmények alól. A munkáltató bejelentése alapján az adókülönbözetet az állami adóhatóság határozattal írja elő a magánszemély terhére, illetőleg javára.”

8. § (1) Az Art. 31. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A munkáltató, a kifizető (ideértve az egyéni vállalkozónak nem minősülő magánszemély munkáltatót is), illetőleg az 52. § (4) bekezdésének *l*), *p*), *r*), *s*) és *t*) pontjaiban meghatározottak a rájuk vonatkozó bevallási gyakoriságtól függetlenül, havonként, a tárgyhót követő hó 12-éig elektronikus úton vagy gépi adathordozón bevallást tesznek az adó- és/vagy társadalombiztosítási kötelezettséget eredményező, magánszemélyeknek teljesített kifizetésekkel, juttatásokkal összefüggő valamennyi adóról, járulékról és az alábbi adatokról:

1. a Tbj. 44. §-ának (1) bekezdése szerinti nyilvántartásra kötelezett adatairól (neve, székhelye, adóazonosító száma),

2. a munkáltató, kifizető jogelődjének adóazonosító számáról,

3. a magánszemély személyi adatairól [neve, születési neve, anyja születési neve, születési helye és ideje], neméről, állampolgárságáról,

4. a magánszemély adóazonosító jeléről,

5. a biztosításban töltött idő tartamáról, az alkalmazás minőségének, jogcímének kódjáról,

6. a társadalombiztosítási (nyugdíjbiztosítási, természetbeni egészségbiztosítási és pénzbeli egészségbiztosítási) járulék alapjáról, összegéről,

7. a nyugdíjjárulék alapját képező jövedelemről, a nyugdíjjárulék köteles jutalom összegéről, illetőleg a levont (befizetett) nyugdíjjárulék összegéről,

8. a magánszemély által fizetendő egészségbiztosítási járulék alapjáról, a levont (befizetett) egészségbiztosítási járulék összegéről,

9. az egészségbiztosítási és/vagy nyugdíjjárulék-levonás elmaradásának okáról,

10. a tárgyhónaptól eltérő biztosítási jogviszony időtartamáról, amelyre tekintettel a tárgyhónapban járulékalapot képező jövedelem kifizetésére került sor, illetőleg az ezen

időtartamra vonatkozó társadalombiztosítási (nyugdíjbiztosítási, természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási) járulék, a levont (megfizetett) egészségbiztosítási és nyugdíjjárulék alapjáról és összegéről,

11. gyermekgondozási díj (GYED), gyermekgondozási segély (GYES), gyermeknevelési támogatás (GYET), ápolási díj, munkanélküli ellátás folyósításának időtartamáról, az ellátás összegéről, és az abból levont (megfizetett) nyugdíjjárulék összegéről, illetőleg a levonás elmaradásának okáról,

12. a biztosítás szüneteléséről, vagy munkabérrel ellátatlanság idejéről, ennek jogcímkódjáról,

13. a foglalkozás FEOR számáról, a heti munkaidő tartamáról, a korkedvezményre jogosító munkakör tartamáról,

14. az egészségügyi dolgozók heti 48 órát meghaladó önként vállalt többletmunkavégzésének idejéről (munkaórában),

15. a hónap utolsó napján fennálló magán-nyugdíjpénztári tagság tényéről, a magánnyugdíjpénztár kódjáról, a magán-nyugdíjpénztári tag társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe történő visszalépéséről,

16. a százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás alapjáról és összegéről, a megfizetett tételes egészségügyi hozzájárulás összegéről,

17. az általa kifizetett (juttatott) az összevont adóalapba tartozó jövedelmekről (külön a berről, a jogosultsági hónapok számának feltüntetésével),

18. a bevételből a jövedelem megállapítása során levonható tételekről,

19. a számított adóról,

20. a jövedelemadó kedvezményekről jogcímenként,

21. az összevont adóalap utáni adóról,

22. egyes külön adózó jövedelmek címén – figyelemmel a személyi jövedelemadó törvényben előírt adatszolgáltatási kötelezettségekre is – a magánszemélynek kifizetett (juttatott) bevételről, az adó alapjáról, a levont adóról, kivéve azt a kifizetést (juttatást),

a) amelyet a jövedelem megállapításánál nem kell figyelembe venni,

b) amelynek adója nulla százalék,

c) amely után az egyéni vállalkozó e minőségében adóköteles,

d) amelyet ingó vagyontárgy, ingatlan, vagyoni értékű jog átruházása ellenében nem árverés és nem aukció során kap a magánszemély,

e) amely után az adó megfizetése a kifizetőt terheli,

23. az adóév során megállapított adóelőlegről, adóról,

24. a magánszeméllyel elszámolandó adókülönbözetről,

25. a külön jogszabály szerint START-kártyával rendelkező pályakezdő fiatal után a kedvezmény figyelembevétel nélkül számított munkaadói járulék, a társadalombiztosítási (nyugdíjbiztosítási, egészségbiztosítási) járulékok, és a bruttó munkabér alapján számított 15 vagy 25%-os mértékű kötelezettség alapjáról és összegéről,

26. a felszolgálati díj után fizetett nyugdíjjárulékot is magában foglaló nyugdíjbiztosítási járulék alapjáról és összegéről.”

(2) Az Art. 31. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Az adóbevallást, illetőleg az adóbevallással egyenértékű nyilatkozatot adótanácsadó, adószakértő, okleveles adószakértő ellenjegyezheti. Az ellenjegyzett hibás adóbevallás, illetőleg adóbevallással egyenértékű nyilatkozat esetén a mulasztási bírságot az adóhatóság az adótanácsadó, adószakértő, okleveles adószakértő terhére állapítja meg.”

9. § Az Art. 40. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az állami adóhatóság által nyilvántartott adót az adózó

a) az adó- és/vagy társadalombiztosítási kötelezettséget eredményező, magánszemélyeknek teljesített kifizetéseket, juttatásokat terhelő adók, járulékok,

b) az általános forgalmi adó,

c) az a)–b) pontokba nem tartozó egyéb adók, járulékok,

d) a bírságok és az önellenőrzési pótlék,

e) a késedelmi pótlék, illetőleg

f) a végrehajtás során teljesített befizetések

megfizetésére rendszeresített számlára fizeti meg. Az egyes számlákra teljesítendő adók és járulékok köréről (kötelezettségcsoportokról), ezek elnevezéséről és számlaszámáról az állami adóhatóság közleményt ad ki. Az adóhatóság által nyilvántartott adót az adózónak adónként, a megfelelő adószámlára kell megfizetnie, illetve a költségvetési támogatást támogatásonként a megfelelő számláról kell visszaigényelnie.”

10. § (1) Az Art. 43. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Ha az adózó vagy az adó megfizetésére kötelezett személy [35. § (2) bek.] az adott adóra adótartozásánál nagyobb összeget fizetett be az adóhatósághoz (túlfizetés), az adóhatóság a túlfizetés összegét az adózó kérelmére az általa nyilvántartott más adótartozásra, az állami adóhatóság más kötelezettségcsoportra számolja el. A túlfizetés visszaigényléséhez való jog elévülését követően az adóhatóság a túlfizetés összegét hivatalból az általa nyilvántartott, az adózót terhelő más adótartozásra számolja el, vagy adótartozás hiányában azt hivatalból törli. Az ugyanazon adóhatóságnál nyilvántartott, de téves adószámlára fizetett adót teljesítettnek kell tekinteni. A felszámolási eljárás kezdő napját megelőző napon fennálló túlfizetés, valamint a jogutód nélkül megszűnt adózó adószámláján fennálló túlfizetés összegét az adóhatóság hivatalból számolja el az általa nyilvántartott, az adózót terhelő adótartozásra.”

(2) Az Art. 43. §-a a következő új (6) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (6)–(8) bekezdések számozása (7)–(9) bekezdésekre változik:

„(6) Ha az egyes számlákhoz tartozó kötelezettségcsoportonként teljesített befizetés az adózó adott kötelezettségcsoportba tartozó valamennyi kötelezettségére nem nyújt fedezetet, a befizetést az esedékesség sorrendjében, azonos esedékességű tartozások (kötelezettségek) esetén a tartozások (kötelezettségek) arányában kell elszámolni. Ha az adott befizetés összege az adott kötelezettségcsoporton belül a tartozás (kötelezettség) összegét meghaladja, az adózó rendelkezhet a túlfizetés összegéről. Rendelkezés hiányában az állami adóhatóság a túlfizetés összegét az adott kötelezettségcsoporton belül meghatározott, később esedékes

kötelezettségek (tartozások) kiegyenlítésére számolja el. Az adózó rendelkezéséig, illetőleg a kötelezettségcsoporton belül később keletkező adótartozásra történő elszámolásig az állami adóhatóság a túlfizetés összegét külön tartja nyilván.”

11. § Az Art. 46. § (1) bekezdésének utolsó mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A magánszemély a vele együtt élő házastársát (élettársát) megillető, de az általa igénybe nem vehető családi kedvezményt adóbevallásában, önellenőrzéssel, az adóhatósági adómegállapítás során tett nyilatkozatában, illetőleg az adómegállapításra tett észrevételében veheti igénybe.”

12. § Az Art. 47. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A munkáltató (kifizető) az általa megállapított adóelőleg (adó) alapjául szolgáló bizonylatokat a (3) bekezdésben foglalt időpontig megőrzi.”

13. § (1) Az Art. 52. § (2)–(3) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Más hatóság, közfeladatot ellátó adatkezelő szerv nyilvántartásában szereplő adatot az adóhatóság csak az adózó és az adó megfizetésére kötelezett személy azonosításához, az adókötelezettség, a költségvetési támogatáshoz való jogosultság megállapításához, ellenőrzéséhez, az adózó kérelmére indult adóigazgatási eljárásban a tényállás tisztázásához használhatja fel. Amennyiben törvény megengedi az adóhatóságok vagy az állami adóhatóság és a társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak kezelői között az adat átadását, illetve a hatósági nyilvántartásokból az adat átvételét, az adatszolgáltatást elektronikus úton is lehet teljesíteni.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában felhasználható nyilvántartások:

- a) a személyek azonosítására a személyi adat- és lakcímnnyilvántartás és a cégnyilvántartás;
- b) az adóalap megállapítására és ellenőrzésére, valamint a tényállás tisztázására az ingatlan-nyilvántartás, a gépjármű-nyilvántartás és az építés-felügyeleti nyilvántartás.

Az adóhatóság a személyi adat- és lakcímnnyilvántartásból adatot természetes azonosító adattal, illetőleg kapcsolati kódon igényelhet. A Tbj. szerinti adatszolgáltatási kötelezettséget az állami adóhatóság a magánszemélyek adóazonosító jelének feltüntetésével teljesíti.”

(2) Az Art. 52. § (4) bekezdésének felvezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a bekezdés a következő *p)–t)* pontokkal egészül ki:

„(4) A 31. §-ban és a 3. számú mellékletben meghatározott tartalommal az adóhatósághoz bevallást teljesít, illetőleg adatot szolgáltat:

p) a kiegészítő tevékenységet folytatónak nem minősülő, a Tbj. 4. § *b)* pontja szerinti egyéni vállalkozó,

r) a Magyarországon bejegyzett egyház,

s) a szakképző iskolai tanulót tanuló szerződés alapján foglalkoztató adózó,

t) a Tbj. 56/A. §-ában meghatározott, Magyarországon be nem jegyzett foglalkoztató képviselője vagy a foglalkoztató képviselőjében eljáró foglalkoztatott.”

(3) Az Art. 52. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Az állami adóhatóság megkeresésre adatot szolgáltat az Országos Egészségbiztosítási Pénztár (a továbbiakban: OEP) és az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság (a továbbiakban: ONYF) igazgatási szervei, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (a továbbiakban: PSZÁF), az idegenrendészeti hatóság, továbbá a menekültügyi hatóság (a továbbiakban: igazgatási szervek) részére az adóval összefüggő adatról, tényről, körülményről, ha az valamely ellátás vagy támogatás megállapítása, valamint a folyósítás jogszerűségének ellenőrzése érdekében szükséges. Az állami adóhatóság a (4) bekezdésben meghatározott bevallásra kötelezettek által nyugdíjjogosultsághoz, nyugdíj-megállapításához – a 31. § (2) bekezdése 1-26. pontjai szerinti részletezettségnek megfelelően – bevallott adatok közül a bevallásra előírt határidőt követő harmadik hónap utolsó napjáig hivatalból átadja

a) az 1-7., 9-15. és 25-26. pontok adatait az ONYF, a magánnyugdíj-pénztári tagok tekintetében a PSZÁF részére, illetőleg

b) az egészségbiztosítási ellátások utólagos ellenőrzése céljára az 1-6., 8-10., 12-14., 16. és 25. pontokban meghatározott adatokat az OEP részére.

Az igazgatási szerv az adóhatóság megkeresésére az általa kezelt adatról tájékoztatást ad, ha az ellenőrzéshez vagy az adóigazgatási eljáráshoz szükséges.”

14. § Az Art. 75. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Adó-, jövedelem- és illetőségigazolás ügyben az adózó kérelmére – az Észak-budapesti Igazgatóság kizárólagos illetékessége alá tartozó adózók kivételével – az állami adóhatóság bármelyik elsőfokú területi szerve eljárhat.”

15. § Az Art. 90. § (4) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(4) Az ellenőrzési irányelv tartalmazza]

„b) az ellenőrizendő főbb tevékenységi köröket (szakma, ágazat), a szakmánkénti, tevékenységenkénti jövedelmezőségi mutatókat, illetőleg a jövedelmezőségi mutatót el nem érő adózók fokozott ellenőrzésének szempontjait,”

16. § (1) Az Art. 107. § (3) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Ha az adóbevallásban közölt adatok, illetőleg az adatszolgáltatás alapján rendelkezésre álló adatok eltérést mutatnak, az eltérés okának tisztázására az adóhatóság az adózót felhívja.”

(2) Az Art. 107. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a bevallott adó-, költségvetési támogatás alapja, az igénybe vett adómentesség, adókedvezmény, a megállapított adó, illetve költségvetési támogatás nem felel meg a jogszabály rendelkezéseinek, az adóhatóság az adózót a megállapított tényállásról és az adókülönbözetről a jegyzőkönyv kézbesítésével értesíti, amelyre az adózó 15 napon belül észrevételt tehet, amelyhez csatolnia kell az abban foglaltak bizonyításához szükséges iratokat.”

17. § Az Art. 108. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A (3) bekezdés c) pontja alkalmazásában jelentősnek tekinthető adat, tény, körülmény különösen a számla (egyszerűsített számla), nyugtaadási kötelezettség adóéven belüli ismételt elmulasztása, igazolatlan eredetű áru forgalmazása, be nem jelentett alkalmazott foglalkoztatása, továbbá az adózó tevékenységével, eredményével összefüggő iratok, nyilatkozatok és az adott tevékenységre vonatkozóan szakértők által kidolgozott

jövedelmezőségi, élőmunka- és anyagszükségleti mutatók, standardok közötti lényeges eltérés. A becslésnél az adóalap megállapítása szempontjából lényeges, rendelkezésre álló tényeket, körülményeket, bizonyítékokat, nyilatkozatokat kell figyelembe venni és együttesen értékelni.”

18. § Az Art. 120. §-a a következő (5)–(6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A hivatalból indult hatósági eljárás felfüggesztésének az adózó kérelmére nincs helye.

(6) Az eljárási illeték megfizetésének elmulasztása a hatósági eljárás lefolytatásának nem akadályozza.”

19. § Az Art. 123. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„123. § Az adóhatóság az adóügy érdemében határozattal, az eljárás során eldöntendő egyéb kérdésben végzéssel dönt. Az adóügy érdeméhez tartozik minden, az adókötelezettséget érintő, az adózó, az adó megfizetésére kötelezett személy jogát, kötelezettségét megállapító döntés. A nyilvántartás vezetésével kapcsolatos hatósági eljárásban – ideértve a kiutalási és az átvezetési kérelem elbírálását is –, ha e törvény másként nem rendelkezik, az adóhatóság csak abban az esetben hoz határozatot, ha az adózó kérelmét nem teljesíti. Határozatnak minősül a fizetési meghagyás is.”

20. § Az Art. 124/A. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A kérelmet a kézbesítés tárgyát képező iratot kiadmányozó adóhatóság végzéssel bírálja el. Ha a kérelmet késedelmesen terjesztették elő, azt érdemi vizsgálat nélkül kell elutasítani.”

21. § Az Art. 131. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az adóhatóság határozattal állapítja meg az adót, illetve az adóelőleget, ha a magánszemély a kifizető által megállapított adót vitatja, vagy az adóelőleg összegével kapcsolatban a magánszemély és a kifizető, illetve a munkáltató között vita van.”

22. § Az Art. a következő címmel és 132/A.–132/B. §-okkal egészül ki:

„A szokásos piaci ár megállapítása

132/A. § (1) A Pénzügyminisztérium kérelemre határozatban állapítja meg a kapcsolt vállalkozási viszonyban álló társaságok által egymás között megkötendő, jövőbeni ügyletben érvényesíthető szokásos piaci ár meghatározásakor alkalmazandó módszert, a megállapítás alapjául szolgáló tényeket, körülményeket, valamint ha meghatározható, a szokásos piaci árat, ártartományt (szokásos piaci ár). A határozat érvényességéhez minden, a jogügylet megkötésében érintett kapcsolt vállalkozás, illetőleg két vagy többoldalú eljárás esetén az eljárás lefolytatására illetékes külföldi hatóságok egyetértése szükséges. A kérelem benyújtását megelőzően a kérelmező előzetes konzultációs eljárást kezdeményezhet, melyben a kérelmező és az eljáró hatóság előzetesen egyeztetnek az eljárás lefolytatásának feltételeiről, időbeni ütemezéséről, módszeréről, az együttműködés lehetséges módjairól. Az előzetes egyeztetés eredménye a kérelmezőt, illetőleg az eljáró hatóságokat a szokásos piaci ár megállapítása iránt folytatott eljárásban nem köti.

(2) Ha a ügyletre külföldi állam jövedelemadózást érintő jogszabályát is alkalmazni kell, a kapcsolt vállalkozások a kérelmet egyidejűleg a külföldi állam illetékes adóhatóságának is megküldik (kétoldalú, illetőleg többoldalú eljárás iránti kérelem). Kétoldalú, illetőleg többoldalú eljárás iránti kérelem esetén a Pénzügyminisztérium az egyetértési nyilatkozat és a kérelem elbírálásához szükséges adatok beszerzése érdekében eljárást kezdeményez a külföldi

állam illetékes hatóságával a kettős adóztatás elkerülése tárgyában kötött nemzetközi egyezménynek a kölcsönös egyeztetési eljárásról szóló vagy ennek megfelelő rendelkezései alapján.

(3) A határozat határozott időre, legalább három, legfeljebb öt évre érvényes. A határozat érvényességének időtartama a szokásos piaci ármegállapítással érintett kapcsolt vállalkozások kérelmére egy alkalommal három évre meghosszabbítható. A határozat érvényessége nem hosszabbítható meg, ha az eredeti határozat alapjául szolgáló tényállás olyan mértékben megváltozott, hogy a szokásos piaci ár megállapítására új határozatot kellene kiadni. A határozat érvényességének meghosszabbítására irányuló kérelmet legalább a határozat érvényességének lejártát megelőzően hat hónappal kell előterjeszteni. A meghosszabbítás iránti kérelem alapján induló eljárásban az eredeti kérelem benyújtásával kapcsolatos eljárási szabályokat kell megfelelően alkalmazni.

(4) A kérelmet a szokásos piaci ár meghatározásával összefüggő nyilvántartási kötelezettségről szóló PM rendelet alapján készítendő nyilvántartással megegyező tartalommal adótanácsadó, adószakértő, okleveles adószakértő vagy ügyvéd ellenjegyzésével, három példányban kell a Pénzügyminisztériumhoz benyújtani. A kérelemhez csatolni kell az előterjesztő nyilatkozatát arról, hogy a kérelemben megjelölt tényállás megfelel a valóságnak.

(5) Az eljárásért igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni. Meghosszabbítási eljárás esetén a díj összege az eredeti eljárásban lerótt díj 50 %-a. A kérelem elutasítása esetén a díj összegének 75%-át vissza kell téríteni.

(6) A kérelmet el kell utasítani, ha

- a) a kérelmező a tényállásról valótlan tartalmú nyilatkozatot tett;
- b) a kérelmező által közölt tényállás hiányos, valamint a hiánypótlásra megállapított határidő eredménytelenül eltelt, amely miatt az adatok a szokásos piaci ár meghatározásához nem elegendők;
- c) alaposan lehet attól tartani, hogy a közölt tényállás valamely más szerződést, ügyletet vagy cselekményt leplez;
- d) a kérelmező a díjat az arra vonatkozó felhívástól számított 30 napon belül sem fizette meg hiánytalanul;
- e) a kérelemben foglalt tényállás már teljesített ügyletre vonatkozik;
- f) a kérelem elbírálása külföldi jog értelmezését igényli, kivéve, ha kétoldalú, illetőleg többoldalú eljárás esetén az illetékes külföldi hatóság a kérelem elintézéséhez szükséges adatokat, tájékoztatást megadja;
- g) az eljárás lefolytatása a díj mértékét meghaladó költségterheket ró az eljáró hatóságra;
- h) a kitűzött határidőben az egyetértési nyilatkozat nem érkezik meg;
- i) a Magyar Köztársaságnak a külföldi állammal nincs a kettős adóztatás elkerülése tárgyában kötött nemzetközi egyezménye, illetőleg az egyezmény nem tartalmaz a kölcsönös egyeztetési eljárásról szóló vagy ennek megfelelő rendelkezéseket;
- j) az eljárás lefolytatásához jogszabály megalkotására vagy módosítására lenne szükség.

(7) A külföldi állam illetékes hatóságának egyetértése hiányában a kétoldalú, illetőleg a többoldalú eljárást a Pénzügyminisztérium és az adóhatóság az adózó kérelmére egyoldalúan folytatja le.

(8) A határozatban foglaltak változatlan tényállás esetén kötik az adóhatóságot, kivéve, ha a határozat jogerőre emelkedését követően megállapítható, hogy

- a) a kérelmező valótlan adatokat tartalmazó kérelmet terjesztett elő;
- b) a kapcsolt vállalkozások a határozatban foglaltaktól eltérő módon állapítják meg a szokásos piaci árat;
- c) a szokásos piaci ár meghatározásakor alapul vett tények, körülmények a határozatban foglalt tényállástól olyan mértékben eltérnek, amely a szokásos piaci ár megbízhatósága szempontjából jelentőséggel bír;
- d) a kérelem elbírálásánál alkalmazott jogszabályok módosulnak, kivéve, ha a határozatot ennek megfelelően módosítják;
- e) a szokásos piaci ár meghatározásakor megállapított kritikus feltételek nem teljesülnek és az eljárásban résztvevő kapcsolt vállalkozások a határozat módosítását nem kezdeményezték;
- f) a kapcsolt vállalkozások az éves jelentéstételi kötelezettségüknek nem tesznek eleget.

(9) A határozat a kötőerőt megszüntető feltétel bekövetkeztének napjától nem alkalmazható. Erről a szokásos piaci ármegállapítással érintett kapcsolt vállalkozás haladéktalanul értesíti az adóhatóságot.

132/B. § (1) A Pénzügyminisztérium a határozatot az abban meghatározott érvényességi időn belül az eljárásban résztvevő felek kérelmére, velük egyetértésben határozatban módosítja. A határozat módosításának abban az esetben van helye, ha az ügy szempontjából jelentős új tény merül fel és a korábbi eljárás során nem az eljárásban résztvevő kapcsolt vállalkozások rosszhiszemű eljárása miatt volt ismeretlen, továbbá a szokásos piaci ár megbízhatóságának szempontjából jelentőséggel bíró, a határozathozatal alapjául szolgáló körülmények lényegesen megváltoztak.

(2) Az adóhatóság a kérelemben és az ahhoz csatolt mellékletekben, iratokban, elemzésekben, tanulmányokban, kimutatásokban, számításokban, ismertetőkben feltüntetett adatok, körülmények valódiságát az ellenőrzésre irányadó szabályok megfelelő alkalmazásával, a határozat meghozatalához szükséges mértékben és módon előzetesen vizsgálhatja (valódiság-vizsgálat).

(3) Önálló fellebbezésnek van helye a szokásos piaci ár megállapítására, a határozat módosítására, illetőleg a határozat érvényességének meghosszabbítására irányuló kérelem elutasításának tárgyában hozott elsőfokú végzés ellen.

(4) Az eljárást 120 nap alatt kell lefolytatni, a határidő két alkalommal 60 nappal meghosszabbítható. Az elintézési határidőbe a külföldi állam illetékes hatóságával folytatott egyeztetés, illetőleg az adóhatóság által lefolytatott valódiság-vizsgálat időtartama nem számít bele.”

23. § Az Art. 136. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„136. § (1) Az adózó az ügy érdemében hozott elsőfokú határozat ellen fellebbezhet. A fellebbezés joga megilleti azt is, akire a határozat rendelkezést tartalmaz.

(2) A határozathozatalt megelőző eljárás során hozott végzés csak a határozat ellen benyújtott fellebbezésben támadható meg, kivéve, ha az önálló fellebbezést törvény megengedi.

(3) Önálló fellebbezésnek van helye az első fokon hozott,

- a) az eljárást felfüggesztő,
- b) az eljárást megszüntető,
- c) a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasító,
- d) a bevallás, a bejelentés és a fellebbezés határidejének elmulasztásával kapcsolatban benyújtott igazolási kérelmet elutasító,
- e) az iratbetekintési jog korlátozását elrendelő,
- f) az adózó ismételt ellenőrzésre irányuló kérelmét elutasító,
- g) a visszatartási jog gyakorlásáról hozott,
- h) a végrehajtási kifogást elbíráló,
- i) az eljárási bírságot kiszabó,
- j) az eljárási költség viselésének kérdésében hozott, valamint
- k) a kézbesítési vélelem megdöntése tárgyában hozott elutasító végzés ellen.

(4) A fellebbezést a határozat (végzés) közlésétől számított 15 napon belül, utólagos adómegállapítás esetén 30 napon belül lehet előterjeszteni.

(5) A fellebbezésre jogosult a fellebbezési határidőn belül a fellebbezési jogáról lemondhat. A fellebbezési jogról való lemondást tartalmazó nyilatkozat nem vonható vissza.”

24. § Az Art. 137. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„137. § (1) A fellebbezést annál az adóhatóságnál kell előterjeszteni, amely a megtámadott határozatot (végzést) hozta. A fellebbezési határidőt akkor is megtartottnak kell tekinteni, ha a határidőben benyújtott fellebbezés iránti kérelmet nem a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szervnél terjesztették elő. A fellebbezésben új tényekre és bizonyítékokra is lehet hivatkozni.

(2) A fellebbezést az ügy összes iratával a fellebbezés beérkezésének napjától számított 15 napon belül fel kell terjeszteni a felettes szervhez, kivéve, ha az adóhatóság a megtámadott határozatot (végzést) visszavonja, illetőleg a fellebbezésnek megfelelően módosítja, kijavítja vagy kiegészíti. A felterjesztés során az elsőfokú adóhatóság az ügy eldöntéséhez szükséges mértékben ismerteti a fellebbezésről kialakított álláspontját.”

25. § Az Art. 138. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A felettes szerv a fellebbezéssel megtámadott határozatot (végzést) és az azt megelőző eljárást megvizsgálja, tekintet nélkül arra, hogy ki és milyen okból fellebbezett. Az utólagos adómegállapítás során hozott határozat ellen benyújtott fellebbezés esetén a határozat meghozatalára nyitva álló határidő 60 nap. A határozat ellen irányuló fellebbezést határozattal, a végzés ellen irányuló fellebbezést végzéssel kell elbírálni. A vizsgálat eredményeként az adóhatóság a határozatot (végzést) helybenhagyja, megváltoztatja vagy megsemmisíti.”

26. § Az Art. 141. §-a a következő új (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (2)–(3) bekezdések számozása (3)–(4) bekezdésekre változik:

„(2) Az adóhatóság a felettes adóhatóság, illetve a pénzügyminiszter erre irányuló felhívásától számított 15 napon belül köteles az iratokat felterjeszteni. Az utólagos adómegállapítással kapcsolatban benyújtott felügyeleti intézkedés iránti kérelem elbírálása esetén az ügyintézési határidő az iratoknak a felügyeleti szervhez történő beérkezésének napjától számított 60 nap, kivéve, ha az eljáró szerv a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül utasítja el.”

27. § Az Art. 143. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adóhatóság másodfokú jogerős határozatát – a fizetési könnyítés, adómérséklés engedélyezése tárgyában hozott határozat kivételével – a bíróság az adózó kérelmére jogszabálysértés esetén megváltoztatja, vagy hatályon kívül helyezi, és ha szükséges, az adóhatóságot új eljárás lefolytatására utasítja.”

28. § Az Art. 155. § (3)–(4) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) Az adóhatóság, illetőleg az adóhatóság megbízásából eljáró bírósági végrehajtó az ingatlan lefoglalása végett megkeresi az ingatlan fekvése szerint illetékes földhivatalt, amely a végrehajtási jogot soron kívül bejegyzí az ingatlan-nyilvántartásba. A végrehajtási jog bejegyzése érdekében tett intézkedés ellen benyújtott végrehajtási kifogásnak a megkeresés alapján teendő földhivatali intézkedésre halasztó hatálya nincs.

(4) Ha az ingatlan-végrehajtásnak az (1) bekezdés alapján nincs helye, az adóhatóságot az adó tartozás erejéig az adózó ingatlanán jelzálogjog illeti meg. Az adóhatóság, illetőleg az adóhatóság megbízásából eljáró bírósági végrehajtó a jelzálogjog bejegyzése végett megkeresi az ingatlan fekvése szerint illetékes földhivatalt, amely a jelzálogjogot soron kívül bejegyzí az ingatlan-nyilvántartásba. A jelzálogjog bejegyzés érdekében tett intézkedés ellen benyújtott végrehajtási kifogásnak a megkeresés alapján teendő földhivatali intézkedésre halasztó hatálya nincs.”

29. § Az Art. 156. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az ingóságok nyilvános pályázat útján történő értékesítése esetén a Vht. 156/A.–156/G. §-ait kell megfelelő módon alkalmazni azzal, hogy

a) a nyilvános pályázat meghirdetésére akkor van lehetőség, ha a pályázati úton értékesíteni kívánt ingóság nagy értékű, és az adóhatóság, az önálló bírósági végrehajtó, illetőleg az általuk kijelölt zárgondnok őrzetében található,

b) a pályázati hirdetménynek tételesen tartalmaznia kell a pályázatra kiírt ingóság megnevezését, becsértékét, valamint – amennyiben a pályázati úton értékesíteni kívánt ingóságok technológiai vagy termelési, szolgáltatási egészlet alkotnak – a pályázati hirdetményben fel kell tüntetni annak tartozékait, jellemző sajátosságait,

c) a pályázat közhírré tételéhez fűződő jogkövetkezmények a pályázati hirdetménynek a pályázat helye szerint illetékes adóhatóság hirdetőtábláján legalább 15 napon át történő kifüggesztésével állnak be,

d) az ajánlatot közokiratba vagy teljes bizonyító erejű magánokiratba kell foglalni,

e) a pályázó az ingóság becsértékének 10 %-át előlegként a pályázati ajánlatának megtételével egyidejűleg befizeti a pályázatot meghirdető adóhatóság vagy bírósági

végrehajtó letéti számlájára, illetőleg a pályázati ajánlattétel felbontása előtt készpénzben átadja a végrehajtónak,

f) a letéti számlára befizetett pályázati előleg a letéti számlán nem kamatozik, azt a pályázati eredményhirdetést követően a nem nyertes pályázó részre haladéktalanul vissza kell utalni az átutalás költségével csökkentett összegben, a készpénzben megfizetett előleget pedig a pályázónak ki kell fizetni,

g) ha az ajánlattevő a felbontási eljárás során személyesen nem jelenik meg vagy meghatalmazottja útján nem képviselteti magát, ajánlata érvénytelen,

h) a pályázat nyertese a vételár összegét az eredményhirdetést követően készpénzben azonnal köteles megfizetni,

i) ha a pályázat nyertese a vételárat nem fizette ki, a pályázatot a következő legmagasabb ajánlatot tevő személy nyeri meg,

j) a fizetést elmulasztó pályázó az eljárás további szakaszában nem vehet részt, és elveszti az előleget, amely a végrehajtás során befolyt összeget növeli,

k) ha a ki nem fizetett ingóságot a tovább folytatott eljárás során alacsonyabb áron vették meg, mint amennyit a fizetést elmulasztó pályázó ajánlott, a fizetést elmulasztó pályázó a két ár közötti különbözetet azonnal köteles megtéríteni, illetőleg az adóhatóság e személyt a vételár-különbözet megfizetésére határozattal kötelezi,

l) a vételár megfizetését követően a pályázat nyertesének az eladott ingóságot az adóhatóság, illetőleg az önálló bírósági végrehajtó adja át, a pályázat nyertese az ingóságon a vételár megfizetésével és birtokba adással szerez tulajdonjogot,

m) a pályázati eljárás megsemmisítése a jóhiszemű vevő tulajdonjog szerzését nem érinti.

Az itt nem szabályozott kérdésekben a Vht. ingóárverésre vonatkozó szabályait kell megfelelően alkalmazni.”

30. § Az Art. 159. § (2) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Az adóhatóság megbízásából eljáró önálló bírósági végrehajtót megillető díjazással kapcsolatos végrehajtási kifogást – a külön jogszabályban meghatározottak szerint – a végrehajtó székhelye szerint illetékes helyi bíróság bírálja el.”

31. § (1) Az Art. 161. § (2) bekezdésének harmadik és negyedik mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A behajtást kérő szerv ingó-, illetőleg ingatlan-végrehajtás esetén a törvényben meghatározott költségminimumot az adóhatóság részére megelőlegezi, és annak megfizetését igazolja.”

(2) Az Art. 161. § (5) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Amennyiben az adóhatóság az ingó-, illetőleg ingatlan-végrehajtás foganatosítása során a végrehajtás költségét az adózóra nem tudta áthárítani, a behajtást kérő által megelőlegezett költségminimumot a felmerült költségekre számolja el.”

32. § Az Art. 162. §-a a következő új (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (2)–(4) bekezdések számozása (3)–(5) bekezdésekre változik:

„(2) Az állami kezességvállalás beváltása esetén az állammal szemben fennálló tartozásra az (1) bekezdésben foglaltakat kell alkalmazni.”

33. § (1) Az Art. 172. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az ellenőrzés, az üzletlezárás, illetve a végrehajtási eljárás akadályozásáért az (1) bekezdés *l)* pontja alapján adózónak nem minősülő magánszemély is szankcionálható. Ha törvény az üzletlezárás alkalmazását kizárja vagy az adózó az üzletlezárás, illetőleg a tevékenység felfüggesztésének foganatosítását megghiúsítja, valamint a lezárt üzletet kinyitja, vagy tevékenységét a felfüggesztés ellenére folytatja, a mulasztási bírság felső határa az üzletlezárás, tevékenység felfüggesztés határozatban meghatározott napjai számának, illetve a bírság adózóra egyébként vonatkozó, törvényben rögzített legmagasabb értékének szorzata.”

(2) Az Art. 172. §-a a következő (15)-(16) bekezdésekkel egészül ki:

„(15) A foglalkoztatót terhelő bejelentési kötelezettség elmulasztása esetén kiszabható mulasztási bírság felső határa a bejelenteni elmulasztott foglalkoztatottak számának és a bírság adózóra egyébként vonatkozó, törvényben rögzített legmagasabb értékének szorzata.

(16) Ha a munkáltató, illetőleg a kifizető a magánszemélynek juttatott adó- és járulékköteles kifizetésről teljesítendő bevallásában hiányos, illetve valótlan adatokat közöl, vagy a bevallás benyújtását elmulasztja, a kiszabható mulasztási bírság felső határa a bevallással érintett magánszemélyek számának és a bírság adózóra egyébként vonatkozó, törvényben rögzített legmagasabb értékének szorzata.”

34. § (1) Az Art. 174. § (1) bekezdés *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Az adóhatóság mulasztási bírság kiszabása mellett az adóköteles tevékenység célját szolgáló helyiséget 12 nyitvatartási napra lezárja, illetőleg az adózó tevékenységének jellege szerint az adóköteles tevékenység gyakorlását ugyanezen időtartamra felfüggeszti, ha az adózó]

„*a)* be nem jelentett alkalmazottat foglalkoztat vagy foglalkoztatott,”

(2) Az Art. 174. § (3) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A határozatban rendelkezni kell a lezárás, illetőleg a felfüggesztés időtartamáról, egyidejűleg az adóhatóság értesíti az adózót a határozatban foglaltak végrehajtásának kezdő időpontjáról.”

35. § Az Art. 175. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Az állami adóhatóság meghatározza és közzéteszi a rendszeresített nyomtatványok tartalmát és formáját, gondoskodik arról, hogy azok az adózók számára megfelelő időben, könnyen elérhető helyen álljanak rendelkezésre. A bevallási és adatszolgáltatási nyomtatványokat – ideértve az adóhatóság honlapján közzétett számítógépes programokat – a benyújtásukra előírt határidőt megelőzően legalább 30 nappal kell közzétenni. A térítés ellenében beszerezhető nyomtatványok gyártói kiválasztásának és forgalmazásának részletes szabályait a kormány rendeletben határozza meg.”

36. § (1) Az Art. 178. § 16. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„16. *jövőbeni ügylet*: az adó feltételes, illetőleg a szokásos piaci ár megállapítása iránti kérelem benyújtását követően megkötött szerződés vagy más jogügylet,

(2) Az Art. 178. §-a a következő 31. ponttal egészül ki:

„31. *minősített adózó*: az a vállalkozási tevékenységet folytató személy, aki (amely) legalább a kérelem előterjesztésének napját megelőző 3 éven át működött, és a kérelem benyújtását megelőző 5 éven belül az adóhatóság nem állapította meg a terhére adóhiányt, nem

indított ellene végrehajtási eljárást, illetőleg az adózó fizetési könnyítés, adómérséklés iránti kérelmet nem terjesztett elő. Az állami adóhatóság a minősített adózót kérelmére az erre a célra létrehozott és közzétett külön nyilvántartásában tünteti fel. Amennyiben a nyilvántartásba vételt követően az adózó a feltételek bármelyikének nem felel meg, az adóhatóság az adózót a nyilvántartásból törli.”

(3) Az Art. 178. §-a a következő 32. ponttal egészül ki:

„32. *kritikus feltételek*: a szokásos piaci árat megállapító határozatban rögzített, a szokásos piaci ár megbízhatósága szempontjából jelentőséggel bíró, a jövőre vonatkozó – pénzügyi, számviteli, gazdasági, jogi, működési – előfeltevések, számítások, küszöbértékek, jellemzők, amelyek nem teljesülése esetén, annak napjától a határozat nem alkalmazható. A kritikus feltételeket a határozat a konkrét ügy sajátosságaihoz mérten állapítja meg.

37. § Az Art. 182. § (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) Felhatalmazást kap a pénzügyminiszter arra, hogy rendeletben szabályozza a szokásos piaci ár megállapítása iránti kérelem benyújtásának, nyilvántartásának, a díj fizetésének és visszatérítésének módját és részletes feltételeit, továbbá az eljárás részletes szabályait.”

38. § Az Art. 1., 3. és 4. számú melléklete e törvény 1–3. számú melléklete szerint, valamint az egyes pénzügyi tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2004. évi XXVII. törvény 4. számú mellékletével megállapított, az Art. 7. számú mellékletének 3. pontja, illetőleg 14. pontja e törvény 4. számú melléklete szerint módosul.

ZÁRÓ ÉS ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK

39. § Ez a törvény – a 41–45. §-okban foglaltak figyelembevételével – 2006. január 1-jén lép hatályba.

40. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Art. 7. §-ának (7) bekezdése, 14. § (1) bekezdésének b) pontjában az „*önadózás, a munkáltató, a kifizető adómegállapítása*”) szövegrész, a 17. § (11) bekezdés b) pontjából az „*és adóéven belüli időtartamát*”) szövegrész, a 26. § (3) bekezdésének c) pontjában „*a munkáltatója (kifizető), illetőleg*”) szövegrész, a 27. §-a, a 28. § (2) bekezdés első mondatában a „*továbbá munkáltatói elszámolást sem kér,*” szövegrész, a 31. § (3) bekezdése, a 33. § (1) bekezdésében a „*vagy adóját a munkáltatójához intézett nyilatkozata alapján a munkáltatója,*” szövegrész, a 41. §-a, a 46. § (5) bekezdésében az „*– ideértve a társadalombiztosítási szerv által az adóévben fennálló munkaviszony időtartama alatt kifizetett adóköteles társadalombiztosítási ellátást is* –”, szövegrész, a 49. § (6) bekezdése, az 52. § (4) bekezdésének h) pontja, a 61. § (1) bekezdésében a „*60. §-ban meghatározott adóval összefüggő*”) szövegrész, a 75. § (1) bekezdésében az „*, illetve az adómegállapítással*”) szövegrész, a 85/A. § (4) bekezdés második mondatában a „*nyilatkozatban nem kérte a munkáltatói adómegállapítást,*”) szövegrész, a 77. § (1) bekezdés d) pontjában „*a külföldön tevékenységet végző társasági adóalany, valamint*”) szövegrész, a 161. § (1) bekezdés utolsó mondatában az „*illetékhivatal vagy az önkormányzati*”) szövegrész, a 170. § (6) bekezdése, valamint a 178. § 23. pontjában az „*illetve ha a törvény szerint a magánszemély jövedelemadókat megállapította,*”) szövegrész, 1. számú mellékletének I/B)/3./f) pontja, valamint a 3. számú melléklet A/I. pontja, illetőleg F) pontja hatályát veszti.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 3. § 75. pontjában „*az adóbevallást helyettesítő elszámolásban,*” szövegrész, 11. § (7) bekezdésében „*az adó elszámolására kötelezett munkáltató (kifizető) vagy*” szövegrész, a 12. §, a 14. § (3) bekezdése, a 33. § (1) bekezdésében, a 36/A. § (5) bekezdésében, illetőleg a 38. § (4) és (6) bekezdésében „*az adóbevallást helyettesítő elszámolásban,*” szövegrész, a 40. § (8) bekezdésében „*(a munkáltatói elszámolásban)*” szövegrész, a 40. § (9) bekezdésében „*(a munkáltatói elszámolásukban)*” szövegrész, valamint az 1. számú melléklete 9.5.1. alpontjában „*az adóbevallást helyettesítő elszámolásban,*” szövegrész hatályát veszti.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az egyéni vállalkozásról szóló 1990. évi V. törvény 14. § (1) bekezdés *d)* pontja hatályát veszti.

(4) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Art. 27. §-át megelőző „*A kifizető, a munkáltató, az adóbeszedésre kötelezett és az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adómegállapítása*” cím helyébe „*Az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adómegállapítása*” cím, a 38. § (1) bekezdésében a „*belföldi postautalvánnyal*” szövegrész helyébe a „*postai készpénz-átutalási megbízással*” szövegrész, a 43. § (1) bekezdés második mondatában „*az adóhatóság határozata,*” szövegrész helyébe „*az adóhatóság vagy más hatóság határozata,*” szövegrész, a 46. § (1) bekezdés negyedik mondatában „*az önadózó magánszemélynek*” szövegrész helyébe „*a magánszemélynek*” szövegrész, az 52. § (4) bekezdés *g)* pontjában a „*vámhivatal*” szövegrész helyébe „*vámhatóság*” szövegrész, a 72. § (3) bekezdésében a „*vám- és jövedéki követelések*” szövegrész helyébe „*a vámhatóság hatáskörébe tartozó követelések*” szövegrész, a 90. § (2) bekezdésében a „*(legalább kétévente)*” szövegrész helyébe a „*(legalább háromévente)*” szövegrész, a 103. § (2) bekezdés negyedik mondatában az „*adószakértői, adótanácsadói, illetve*” szövegrész helyébe az „*adószakértői, okleveles adószakértői, adótanácsadói, illetve*” szövegrész, a 107. § (1) bekezdésében a „*munkáltatói adómegállapítás*” szövegrész helyébe az „*önadózás*” szövegrész, a 161. § (1) bekezdés első mondatában az „*1000*” szövegrész helyébe az „*5000*” szövegrész, a 162. § – e törvénnyel átszámozott – (5) bekezdésében „*az 1000 forintot*” szövegrész helyébe „*a 10000 forintot*” szövegrész, a 163. § (2) bekezdésében a „*2000 forintnál*” szövegrész helyébe „*5000 forintnál*” szövegrész, a 165. § (4) bekezdésében „*A (3) bekezdés*” szövegrész helyébe „*A késedelmi pótlék mérséklése*” szövegrész, a 172. § (1) bekezdés *l)* pontjában „*az ellenőrzést vagy*” szövegrész helyébe „*az ellenőrzést, az üzletlezárást, illetőleg a tevékenység felfüggesztésének alkalmazását vagy*” szövegrész, valamint a 2. számú melléklet I.Határidők/5./C)/b) pontjában a „*negyedévenként*” szövegrész helyébe „*évente*” szövegrész, „*a negyedévet követő*” szövegrész helyébe „*az adóévet követő*” szövegrész, illetőleg 6. pontjának első mondatában a „*fizeti meg*” szövegrész helyébe „*vallja be és fizeti meg*” szövegrész lép.

(5) E törvény rendelkezéseit kell alkalmazni a hatálybalépésekor jogerősen el nem bírált ügyekben, továbbá a hatálybalépést követően az azt megelőző időszakra teljesítendő, illetve esedékessé vált kötelezettségekre azzal, hogy ha a jogszabálysértés elkövetésének időpontjában hatályos rendelkezések az adózóra összességében kevésbé terhes bírság-, pótlékfeltételeket határoztak meg, a kötelezettségre legfeljebb az elkövetéskor hatályos törvényben meghatározott legmagasabb mérték alkalmazható.

(6) Az adózónak – a társasági adóbevallás és megfizetés kivételével – az e törvény hatálybalépését követően az azt megelőző időszakra teljesítendő adómegállapítási, bevallási,

adófizetési, adóelőleg-fizetési, bizonylat-kiállítási, adatszolgáltatási és adólevonási kötelezettségét a 2005. december 31. napján hatályos szabályok szerint kell teljesítenie.

(7) Az Art. – e törvény 1. számú mellékletével megállapított – 1. számú melléklete I./B)/2. pontjának utolsó mondata 2007. december 31-én hatályát veszti.

(8) E törvény 8. § (1) bekezdésében, illetőleg 1. számú mellékletének 1. pontjában meghatározott adóbevallások adattartalmát és fájlformátumát az állami adóhatóság az e törvény kihirdetésétől számított 120 napon belül közzéteszi.

41. § (1) E törvénynek az Art. 5. §-át, 12. § (2) bekezdését, 123. §-át, 124/A. § (4) bekezdését, 136. §-át, 137. §-át, 138. § (1) bekezdését, 141. §-át, 143. § (1) bekezdését, 155. § (3)–(4) bekezdését módosító, illetőleg a 12. § (3) bekezdését, a 120. § (5)–(6) bekezdését megállapító rendelkezése 2005. november 1-jén lép hatályba azzal, hogy azt az ezen időpontot követően indult eljárásokra kell alkalmazni.

(2) 2005. november 1-jével az Art. 6. § (3) bekezdésének első mondatában az „*átalakulás esetén*” szövegrész, a 12. § (1) bekezdésének második mondatából a „*, kivéve az iratnak azt a részét, amely más személyre vonatkozó, adótitkot érintő rendelkezésbe ütközik*” szövegrész, a 150. § (1) bekezdésének második mondatában a „*– a (2) bekezdésben megjelölt esetek kivételével – az adóhatóság külön határozata nélkül,*” szövegrész, a 150. § (2) bekezdése, a 159. § (3) bekezdésének utolsó mondata hatályát veszti.

(3) 2005. november 1-jétől az Art. 11. § (1) bekezdés *f)* pontjában a „*határozatát*” szövegrész helyébe „*határozatát (végzését)*” szövegrész, illetve „*a határozathozatal*” szövegrész helyébe „*a határozat, illetőleg végzés meghozatalának*” szövegrész, az 52. § (6) bekezdésében „*a határozat*” szövegrész helyébe „*a határozat (végzés)*” szövegrész, az 53. § (1) bekezdésében a „*határozat*” szövegrész helyébe „*határozat, végzés*” szövegrész, a 64. § (3) bekezdésében a „*határozattal*” szövegrész helyébe „*végzéssel*” szövegrész, a 66. § (1) bekezdés utolsó mondatában a „*határozattal*” szövegrész helyébe „*végzéssel*” szövegrész, a 68. § harmadik mondatában a „*határozat*” szövegrész helyébe „*végzés*” szövegrész, a 89. § (1) bekezdés *d)* pontjában a „*határozata*” szövegrész helyébe „*végzése*” szövegrész, a 92. § (8) bekezdésében „*az adózót írásban értesíti*” szövegrész helyébe „*végzésben dönt*” szövegrész, a 100. § (5) bekezdésében a „*figyelembevételével dönt*” szövegrész helyébe „*figyelembevételével végzésben dönt*” szövegrész, a 103. § (2) bekezdésének első mondatában a „*határozattal*” szövegrész helyébe „*végzéssel*” szövegrész, harmadik mondatában a „*határozat*” szövegrész helyébe „*végzés*” szövegrész, utolsó mondatában a „*határozatban*” szövegrész helyébe „*végzésben*” szövegrész, a (3) bekezdésének első mondatában a „*határozatot*” szövegrész helyébe „*végzést*” szövegrész, a (4) bekezdésében a „*határozatával*” szövegrész helyébe „*végzésével*” szövegrész, a (11) bekezdésének első mondatában a „*határozatok*” szövegrész helyébe „*végzések*” szövegrész, illetőleg a „*határozat*” szövegrészek helyébe „*végzés*” szövegrész, a 115. § (2) bekezdés utolsó mondatában a „*határozattal*” szövegrész helyébe „*végzéssel*” szövegrész, a 116. § (1) bekezdés *a)* pontjában a „*határozata*” szövegrész helyébe „*végzése*” szövegrész, a 132. § (6) bekezdésében „*a kérelem jogerős elutasításával*” szövegrész helyébe „*a kérelem jogerős határozattal történő elutasításával*” szövegrész, a 135. § előtti alcímben a „*határozat*” szövegrész helyébe „*határozat (végzés)*” szövegrész, illetőleg a 135. § (1) bekezdés első mondatában a „*határozata*” szövegrész helyébe „*határozata (végzése)*” szövegrész, a „*határozatát*” szövegrész helyébe „*határozatát (végzését)*” szövegrész, a „*határozat*” szövegrész helyébe „*határozat (végzés)*” szövegrész, a második mondatában a „*határozatát*” szövegrész helyébe „*határozatát (végzését)*” szövegrész, a (2) bekezdés *b)* pontjában a

„határozatot” szövegrész helyébe „határozatot (végzést)” szövegrész, illetve a „határozat” szövegrész helyébe „határozat (végzés)” szövegrész, a (4) bekezdésében a „határozata” szövegrész helyébe „határozata (végzése)” szövegrész, a 138. § (2) bekezdésében „az érdemi határozat” szövegrész helyébe „a határozat (végzés)”, illetőleg a „határozat” szövegrész helyébe „határozat (végzés)” szövegrész, a 139. §-ában a „határozatot” szövegrész helyébe „határozatot (végzést)” szövegrész, illetve „az elsőfokú határozatot” szövegrész helyébe „az elsőfokú határozatot (végzést)” szövegrész, a 141. § (1) bekezdésében a „határozata (intézkedése)” szövegrész helyébe „határozata, önálló fellebbezéssel megtámadható végzése (intézkedése)” szövegrész, a „határozathozatalra (intézkedésre)” szövegrész helyébe a „a határozat, az önálló fellebbezéssel megtámadható végzés meghozatalára (intézkedésre)” szövegrész, a 141. § – e törvénnyel átszámozott – (3) bekezdés első mondatában a „határozatot (intézkedést)” szövegrész helyébe „határozatot, önálló fellebbezéssel megtámadható végzést (intézkedést)” szövegrész, a második mondatában a „határozatot” szövegrész helyébe „határozatot (végzést)” szövegrész, a harmadik mondatában a „határozat” szövegrész helyébe a „határozat (végzés)” szövegrész, a 141. § – e törvénnyel átszámozott – (4) bekezdésében a „határozat (intézkedés)” szövegrész helyébe a „határozat, önálló fellebbezéssel megtámadható végzés (intézkedés)” szövegrész, a 142. § (2) bekezdés c) pontjában a „határozata” szövegrész helyébe „végzése” szövegrész, a 145. § (1) bekezdés a) pontjában a „határozat” szövegrész helyébe „határozat (végzés)” szövegrész, a 147. § (3) bekezdésében „a nem belföldi illetőségű személy adóját megállapító határozatát” szövegrész helyébe „a nem belföldi illetőségű személy fizetési kötelezettségét megállapító határozatát (végzését)” szövegrész, a 149. § (1) bekezdésében a „biztosítási intézkedésként elrendeli” szövegrész helyébe „biztosítási intézkedésként végzéssel elrendeli”, a (2) bekezdésének a) pontjában a „határozat” szövegrész helyébe „határozat (végzés)” szövegrész, a b) pontjában a „határozat” szövegrész helyébe „határozat (végzés)” szövegrész, a (3) bekezdésében a „határozatot” szövegrész helyébe „határozatot (végzést)” szövegrész, a (6) bekezdés második mondatában a „határozat” szövegrész helyébe „határozat (végzés)” szövegrész, a 151. § (3) bekezdés első mondatában a „határozattal” szövegrész helyébe „végzéssel” szövegrész, a második mondatában a „határozat” szövegrész helyébe „végzés” szövegrész, az (5) bekezdésében „a határozat jogerőre emelkedésétől számított 8 napon belül” szövegrész helyébe „a végzés jogerőre emelkedését követően 15 napon belül” szövegrész, a 155. § (1) bekezdésében az „ingatlan-végrehajtás elrendelésének” szövegrész helyébe az „ingatlan-végrehajtásnak” szövegrész, a 156. § (1) bekezdésében az „ingófoglalást foganatosított és ingatlan-végrehajtást rendelt el,” szövegrész helyébe „ingófoglalást és ingatlan-végrehajtást foganatosított,” szövegrész, a 159. § (1) bekezdés első mondatában a „határozatok” szövegrész helyébe „végzések” szövegrész, a 160. § (1) bekezdésében a „határozat” szövegrész helyébe „határozat (végzés)” szövegrész, illetve „az adótartozást előíró határozat” szövegrész helyébe „a fizetési kötelezettséget előíró határozat (végzés)” szövegrész, a 161. § (2) bekezdés első mondatában a „határozat” szövegrész helyébe „határozat (végzés)” szövegrész, a 162. § (1) bekezdésében a „határozattal” szövegrész helyébe „végzéssel” szövegrész, a (3) bekezdés első mondatában a „határozattal” szövegrész helyébe „végzéssel” szövegrész, a második mondatában a „határozat” szövegrész helyébe „végzés” szövegrész, a 163. § (2) bekezdésében a „határozatot” szövegrész helyébe „végzést” szövegrész, a (3) bekezdésében a „határozatot” szövegrész helyébe „végzést” szövegrész, a 164. § (9) bekezdésében „a végrehajtás során hozott határozat” szövegrész helyébe „a végrehajtás során hozott végzés” szövegrész, illetve a „kérelemnek helyt adó határozat” szövegrész helyébe a „kérelemnek helyt adó végzés” szövegrész, a 167. § (3) bekezdés utolsó mondatában „a felettes adóhatóság dönt” szövegrész helyébe „a felettes

adóhatóság határozatban dönt” szövegrész, a 178. § 14. pontjában a *„határozatok”* szövegrész helyébe *„határozatok (végzések)”* szövegrész, a 179. § (4) bekezdésében a *„határozatában”* szövegrész helyébe *„határozatában (végzésében)”* szövegrész lép.

42. § E törvény 9. §-a, 10. § (2) bekezdése, illetőleg 48-53. §-a 2006. április 1-jén lép hatályba, ezzel egyidejűleg az Art. 43. § (1) bekezdés negyedik mondatában a *„számlákon”* szövegrész hatályát veszti, valamint a 43. § – e törvénnyel átszámozott – (7) bekezdés első mondatában a *„Ha az adózónak adó tartozása nincs,”* szövegrész helyébe *„Ha az adózónak az adóhatóságnál adó tartozása nincs,”* szövegrész lép.

43. § E törvénynek az Art. 172. § új (16) bekezdését megállapító rendelkezése 2006. július 1-jén lép hatályba.

44. § (1) E törvénynek az Art. 178. §-ának 16. pontját és a 182. § (9) bekezdését módosító, illetőleg a 132/A. §-át, 132/B. §-át és 178. §-ának új 32. pontját megállapító rendelkezése 2007. január 1-jén lép hatályba.

45. § E törvény 4. számú melléklete e törvény kihirdetésének napján lép hatályba.

46. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az 1. számú melléklet I/B)/3./f) pontjában az *„augusztus”* szövegrész helyébe *„szeptember”* szövegrész lép.

47. § E törvény kihirdetésével egyidejűleg az Art. 182. § (9) bekezdése hatályát veszti.

48. § A személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény 5. § (1) bekezdés *b)* pontja 2006. június 30-án hatályát veszti.

49. § A csődeljárásról, a felszámolási eljárásról és a végelszámolásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 53. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A felszámoló a külön jogszabályban meghatározott módon bevallást teljesít a biztosítottak – az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 31. § (2) bekezdésében meghatározott – adatairól az illetékes állami adóhatóság részére. A gazdálkodó szervezet bevallási kötelezettségének teljesítéséről kiadott igazolást a felszámoló köteles megküldeni a bíróságnak.”

50. § Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 10. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Fizetési kötelezettségekre, fizetésre kötelezettek körére, a fizetési kötelezettség mértékére vonatkozó törvények kihirdetése és hatálybalépése között legalább hatvan napnak kell eltelnie, kivéve, ha a törvény a fizetési kötelezettséget mérsékli és a fizetési kötelezettségek, valamint a fizetésre kötelezettek körét nem bővíti.”

51. § Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatalról szóló 2002. évi LXV. törvény 2. § (8) bekezdése a következő ötödik mondatral egészül ki:

„Nem engedményezhet olyan követelést, amely mögött jogszabályon, vagy kötelmi jogviszonyon alapulva a Magyar Állammal, annak intézményeivel, vagy egyszemélyes társaságaival szemben követelés lenne érvényesíthető.”

52. § (1) Az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény 16/A. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az adóalany a szakképzési hozzájárulást – a (2)-(3) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – negyedévenként (ideértve a negyedév első napjától az adóalanyiság

megszűnésének napjáig terjedő időszakot is) megállapítja és a negyedévet követő hó 12. napjáig bevallja, valamint az adóév utolsó negyedévére megállapított szakképzési hozzájárulást az adóévére benyújtott éves eva bevallásában tünteti fel.”

53. § A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény 82. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A külföldi állampolgárságú munkavállalókra vonatkozó adatok összeállításáról szóló 311/76/EGK rendelet által előírt adatszolgáltatási kötelezettség teljesítéséhez szükséges adatokat az Országos Egészségbiztosítási Pénztár a rendelkezésére álló társadalombiztosítási nyilvántartások alapján szolgáltatja a Központi Statisztikai Hivatal részére.”

54. § (1) A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (a továbbiakban: Flt.) 42/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A rehabilitációs hozzájárulást a fizetésére kötelezett munkaadó maga vallja be, állapítja meg, és közvetlenül fizeti be az állami adóhatóságnál vezetett számla javára.”

(2) Az Flt. 42. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A munkaadó a munkaadói és a levont munkavállalói járulékot az elszámolt hónapot követő hó 12. napjáig köteles befizetni.”

(3) Az Flt. 42/A. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A rehabilitációs hozzájárulásra év közben negyedévenként előleget kell fizetni. Az előleg mértéke a mindenkori tárgynegyedévre vonatkozó tényadatok alapján kiszámított éves rehabilitációs hozzájárulás fizetési kötelezettség huszonöt százaléka. Az előleg összegét a munkaadó maga állapítja meg, vallja be és fizeti be. A negyedik negyedévre előleget fizetni nem kell. A tevékenységét megkezdő kötelezett az első teljes negyedév után köteles először bevallást és előlegfizetést teljesíteni.”

55. § (1) A szakképzési hozzájárulásról és a képzés fejlesztésének támogatásáról szóló 2003. évi LXXXVI. törvény (a továbbiakban: Szakhoz. törvény) 5. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az a hozzájárulásra kötelezett, aki hozzájárulási kötelezettségét nem a 4. §-ban meghatározott gyakorlati képzés szervezésével teljesíti, köteles bruttó kötelezettségét – a (2) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – az állami adóhatóságnál vezetett számlára befizetni.”

(2) A Szakhoz. törvény 6. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az előleg összegét a hozzájárulásra kötelezett maga állapítja meg és vallja be az Art.-ben a rá vonatkozóan előírt időpontban elkészített havi, évközi bevallásban. Az előleget az állami adóhatóságnál vezetett számlára a tárgyév hetedik hónapja 20. napjáig kell befizetni.”

56. § A Nemzeti Kulturális Alapprogramról szóló 1993. évi XXIII. törvény 6. § (1) és (2) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A kulturális járulékot a járulék fizetésére kötelezett maga állapítja meg, vallja be, és fizeti meg az általános forgalmi adót nem tartalmazó árbevétel után, negyedévenként, a negyedévet követő hó 20-ig az állami adóhatóság által vezetett számla javára. A járulékfizetési kötelezettség teljesítését az állami adóhatóság ellenőrzi a rá vonatkozó külön törvényben megállapított szabályok szerint. A járulékfizetési kötelezettséggel összefüggő, itt nem szabályozott kérdésekben az adózás rendjéről szóló törvényt kell alkalmazni.

(2) Az állami adóhatóság negyedévenként a negyedévet követő második hó 20. napjáig a befolyt kulturális járulék összegét átutalja az Alapprogram számlája javára.”

57. § A környezetterhelési díjról szóló 2003. évi LXXXIX. törvény (a továbbiakban: a környezetterhelési díjról szóló törvény) 18. §-a helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„18. § A kibocsátó a levegőterhelési díjat, a vízterhelési díjat, valamint a vízjogi engedély alapján végzett tevékenységéhez kapcsolódó talajterhelési díjat az állami adóhatóság által vezetett számla javára fizeti be.”

(2) A környezetterhelési díjról szóló törvény a 20. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A kibocsátó negyedévenként a nettó díjelőleget megállapítja és bevallja.”

58. § A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 4. §-ának r) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában:]

„r) *Igazgatási szerv:*

1. a járulékfizetési kötelezettség bejelentésével, a biztosítási kötelezettség megállapításával, a járulék bevallásával, megfizetésével, nyilvántartásával, a járulékkötelezettség megsértésével kapcsolatos jogkövetkezmények megállapításával, a járuléktartozás beszedésével, behajtásával kapcsolatos hatósági ügyben, továbbá a járulékkötelezettség bevallásának ellenőrzésével, valamint az ezzel összefüggő hatósági ügyben – az e törvény 34-35. §-aiban, a 41. §-a (4)-(5) bekezdésében, 42-43. §-aiban, a 44. §-ának (3) bekezdésében meghatározott feladatok kivételével – az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal (a továbbiakban: APEH) és területi szervei,

2. a 34. § (1), (5), (8) bekezdésének, a 35. §-ának, 40. §-ának, a 41. §-ának (2) bekezdése és a 42-43. §-ainak alkalmazásánál az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság (a továbbiakban: ONYF) és területi igazgatási szervei,

3. a 34. § (3), (10) és (12) bekezdésének, a 35. §-ának, 40. §-ának, a 41. §-a (2) és (4)-(5) bekezdésének, a 42-43. §-ainak, a 44. § (3) bekezdésének alkalmazásánál az Országos Egészségbiztosítási Pénztár (a továbbiakban: OEP) és területi igazgatási szervei,

4. a magánnyugdíjpénztárak vonatkozásában és az 51. §-ának alkalmazásánál a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (a továbbiakban: PSZÁF).”

59. § A Tbj. 26. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A központi költségvetés fizeti meg a 19.§ (1) és (3) bekezdése szerinti természetbeni egészségbiztosítási járulékot

a) a 16. § (1) bekezdésének b), c), f) és h) pontjában meghatározott személyek után a folyósított ellátás,

b) a 16. § (1) bekezdésének i), k), l), m), n) és o) pontjában meghatározott személyek után a minimálbér,

c) az a)-b) pontban említett személyek közül a családi pótlékban részesülő személy után a minimálbér 50 százalékanak, a felsőoktatási intézmény nappali tagozatán tanulmányokat folytató hallgató után a minimálbér 75 százalékanak

alapulvételével. Az eltartó köteles bejelenteni eltartott közeli hozzátartozójának adatait az illetékes egészségbiztosítási szervhez.”

60. § (1) A Tbj. 41. §-ának (1)-(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 40. §-ban említett nyilvántartások tartalmazzák a foglalkoztatók és a biztosítottak törvényben előírt kötelezettségei teljesítésével szolgáltatott mindazon adatot, amelyből biztosítottanként megállapítható a társadalombiztosítási, egészségbiztosítási és nyugdíjjáradék alapot képező jövedelem, a biztosított után megfizetett, illetőleg a tőle levont természetbeni, pénzbeli egészségbiztosítási járulék és nyugdíjjáradék (tagdíj) összege, a biztosítási jogviszony időtartama, valamint a biztosítottat megillető ellátások megállapításához szükséges adat.

(2) Az APEH a jogosulatlan társadalombiztosítási ellátások igénybevételének megakadályozása, az ellátások összegének megállapítása érdekében az e törvényben és az Art.-ben meghatározott adatokat a biztosítottak adóazonosító jelének feltüntetésével szolgáltatja. A társadalombiztosítási igazgatási szerv az átadott nyilvántartás adatait a saját nyilvántartásának adataival az 1996. évi XX. törvény szabályai szerinti kapcsolati kód alkalmazásával veti egybe. A társadalombiztosítási igazgatási szerv a jogosulatlan ellátások igénybevevőiről adóazonosító jel feltüntetésével tájékoztatja az APEH területi igazgatási szervét.

(3) Az APEH elektronikus úton a havi adó- és járulékbevallás beadására előírt hónapot követő harmadik hónap utolsó napjáig a következő adatok közül az ONYF és a magánnyugdíj-pénztári tagok tekintetében a PSZÁF részére az *a)-g)*, *i)-o)* és *r)* pontokban, az OEP részére az *a)-f)*, *h)-j)* és *l)-n)* és *p)* pontokban meghatározott adatokat szolgáltatja:

a) a 44. § (1) bekezdése szerinti nyilvántartásra kötelezett adatai (adóazonosító száma, neve, székhelye),

b) a munkáltató, kifizető jogelődjének adóazonosító száma,

c) a biztosított személyi adatai [neve, születési neve, anyja születési neve, születési helye és ideje], neme, állampolgársága,

d) a biztosított adóazonosító jele,

e) a biztosításban töltött idő tartama, az alkalmazás minőségének kódja,

f) a társadalombiztosítási (a nyugdíjbiztosítási, a természetbeni és a pénzbeli egészségbiztosítási) járulék alapja, összege,

g) a nyugdíjjáradék alapját képező jövedelem, a nyugdíjjáradék köteles jutalom összege, illetőleg a levont (befizetett) nyugdíjjáradék összege,

h) a biztosított által fizetendő természetbeni egészségbiztosítási járulék alapja, a levont (befizetett) természetbeni egészségbiztosítási járulék összege, a biztosított által fizetendő pénzbeli egészségbiztosítási járulék alapja, a levont (befizetett) pénzbeli egészségbiztosítási járulék összege,

i) az egészségbiztosítási- és/vagy nyugdíjjáradék-levonás elmaradásának oka,

j) a tárgyhónaptól eltérő biztosítási jogviszony időtartama, amelyre tekintettel a tárgyhónapban járulékalapot képező jövedelem kifizetésére került sor, illetőleg az ezen időtartamra vonatkozó társadalombiztosítási, egészségbiztosítási és nyugdíjjáradékok alapja, a levont (megfizetett) egészségbiztosítási és nyugdíjjáradék alapja, összege,

k) a gyermekgondozási díj (GYED), gyermekgondozási segély (GYES), gyermeknevelési támogatás (GYET), ápolási díj, munkanélküli ellátás folyósításának időtartama, az ellátás összege, és az abból levont (megfizetett) nyugdíjjárulék összege, illetőleg a levonás elmaradásának oka,

l) a biztosítás szünetelése, vagy a munkabérrel ellátatlanság ideje, ennek jogcímkódja,

m) a foglalkozás FEOR száma, a heti munkaidő tartama, a karkedvezményre jogosító munkakör tartama,

n) az egészségügyi dolgozók heti 48 órát meghaladó önként vállalt többletmunkavégzésének ideje (munkaórában),

o) a hónap utolsó napján fennálló magán-nyugdíjpénztári tagság ténye, a magánnyugdíjpénztár kódja, a magán-nyugdíjpénztári tag társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe történő visszalépésének időpontja,

p) a külön törvény szerint START-kártyával rendelkező pályakezdő fiatal után a kedvezmény figyelembevételével számított munkaadói járulék alapja és összege, a társadalombiztosítási (nyugdíjbiztosítási, egészségbiztosítási) járulékok alapja és összege, a Pftv. 4/A. §-a (1) bekezdésének b) pontja szerinti bruttó munkabér alapján számított 15 százalékos mértékű fizetési kötelezettség alapja és összege.

r) a felszolgálati díj után fizetett nyugdíjjárulékot is magában foglaló nyugdíjbiztosítási járulék alapja, összege

(4) Az (1) bekezdés szerinti adatkezelő az adatok feldolgozásával a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény 4/A. §-ában foglaltak figyelembevételével más szervet is megbízhat.”

(2) A Tbj. 41. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az APEH a (3) bekezdésben foglaltakon túl az Art. 16. §-ának (3) bekezdése a)-i) pontjában meghatározott adatokat a társadalombiztosítási igazgatási szervnek átadja. Amennyiben a felhasználás során a felhasználó igazgatási szervnek eltérő tény, adat jut tudomására, erről köteles az állami adóhatóságot értesíteni.”

61. § A Tbj. 43. §-a (1) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép, a bekezdés új *b)* ponttal egészül ki, a jelenlegi *b)-f)* pontok jelölése *c)-g)* pontokra változik:

[A 42. § (1) bekezdés alapján nyilvántartásba vett adatokból]

„*a)* az illetékhivatal, valamint a vámhivatal az ellenőrzési feladatok érdekében az a) pont szerinti adatok, valamint a d) pontból a munkahelyre vonatkozó,

b) az állami adóhatóság, az önkormányzati adóhatóság az adókötelezettség ellenőrzése és az adó-végrehajtási eljárás lefolytatása érdekében az a) pontja szerinti adatok, valamint a d) pontból a munkahelyre és a foglalkoztatási jogviszony időtartamára vonatkozó adatok, támogatás megállapítása és ellenőrzése érdekében az e) pontból a rokkantság fokára vonatkozó,”

[adatok igénylésére jogosultak.]

62. § A Tbj. 44. § (1), (2) és (4) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„44. § (1) A 4. § szerinti foglalkoztató, az egyéni vállalkozó, valamint az 56/A. § szerinti munkavállaló, foglalkoztatott (a továbbiakban együtt: nyilvántartásra kötelezett) kötelesek a

jogszabályban meghatározott nyilvántartás vezetésére és bevallásukban adatszolgáltatás teljesítésére.

(2) A nyilvántartásra kötelezettek a 41. § (3) bekezdése szerinti adatokról bevallásukban – az Art. 31. §-ában, illetőleg 1. számú mellékletében meghatározott határidőig – teljesítenek adatszolgáltatást az állami adóhatósághoz.

(4) A társadalombiztosítási igazgatási szervek az adatszolgáltatásra kötelezettől nem kérhetik olyan adat ismételt közlését, amely a nyilvántartásra kötelezett bejelentésében, bevallásában már szerepelt. Nem esik az előző korlátozás hatálya alá, ha a társadalombiztosítási igazgatási szervek a járulék fizetésére kötelezett jövedelemadatait az illetékes adóhatóságtól kéri. A társadalombiztosítás igazgatási szervei és a PSZÁF az Art. 54. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján az ellátásokra való jogosultság megállapításával, a járulékok (tagdíj) alapjául szolgáló jövedelem és a fizetési kötelezettség teljesítésével összefüggő adótitok megismerésére jogosultak.”

63. § A Tbj. 47. §-ának (1) és (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 46. § (2) bekezdése szerinti nyilvántartást a nyilvántartásra kötelezett havonta lezárja, archiválja és arról az Art. 31. §-ának (2) bekezdésében meghatározottak szerint az állami adóhatósághoz bevallást, a Tny. 97. §-a (2) bekezdésében előírtak esetén a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervhez adatszolgáltatást teljesít.”

„(4) Amennyiben a 47. § (1) bekezdése szerinti bevallási kötelezettség teljesítése, vagy a már teljesített adatszolgáltatás módosítása a 2006. évet megelőző időszakra, illetőleg az Art.-ben meghatározott elévülési időn túli év(ek)re vonatkozik, az adatszolgáltatást az illetékes nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv részére kell teljesíteni.”

64. § A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 96. §-a a következő új (3) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (3)–(6) bekezdés számozása (4)–(7) bekezdésre változik:

„(3) A 96. § (2) bekezdése alapján nyilvántartásba vett adatokból

a) az illetékhivatal, valamint a vámhivatal az ellenőrzési feladatok érdekében az a) pont szerinti adatok, valamint a d) pontból a munkahelyre vonatkozó,

b) az állami adóhatóság, az önkormányzati adóhatóság az adókötelezettség ellenőrzése és az adó-végrehajtási eljárás lefolytatása érdekében az a) pontja szerinti adatok, valamint a d) pontból a munkahelyre vonatkozó adatok, támogatás megállapítása és ellenőrzése érdekében az e) pontból a rokkantság fokára vonatkozó,

c) a munkaügyi és szociális igazgatás szervei az ellátás megállapítása, folyósítása, munkaügyi ellenőrzés céljából az a)-d) és f) pontjai, a Foglalkoztatási Hivatal Munkaügyi Nyilvántartó Központja az Egységes Munkaügyi Nyilvántartásban szereplő adatok ellenőrzése és szükség esetén pontosítása érdekében az a) pont, továbbá – a családi állapot kivételével – a b) pontja,

d) az egészségügyi ellátást nyújtó szervek (személyek) az egészségügyi szolgáltatói feladataik ellátása érdekében az a)-e) pontjai,

e) az okmányirodák kijelöléséről és illetékességi területéről szóló kormányrendeletben meghatározott – körzetközponti feladatokat ellátó – települési (fővárosi kerületi) önkormányzatok jegyzői és a cégbíróságok külön törvényben meghatározottak,

f) a menekültügyi hatóság az ellátások és támogatások megállapítása, folyósítása és a jogosultság ellenőrzése céljából az *a)*, *d)* és *f)* pont,

g) az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat szervei egészségfejlesztési tevékenységük ellátása céljából az *a)–e)* pontjai

szerinti adatok igénylésére jogosultak.”

65. § A Tny. 97. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„97. § (1) A nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv felhívására a nyugdíjbiztosítási feladatok ellátásához szükséges adatokat tizenöt napon belül kell közölni.

(2) A foglalkoztató, a foglalkoztatónak nem minősülő egyéni vállalkozó, a Tbj. 56/A. §-ában meghatározott, Magyarországon be nem jegyzett foglalkoztató képviselője vagy a foglalkoztató képviseletében eljáró foglalkoztatott (továbbiakban együtt: nyilvántartásra kötelezett) a Tbj. 47. §-ának (1) bekezdése szerinti adatszolgáltatási kötelezettségét:

a) a nyugdíjazás évéről,

b) a 2006. január 1. napját megelőző időtartamra vonatkozó visszamenőleges adatokról, vagy az adatmódosításról, illetőleg

c) az Art. szerinti elévülési időn túli időszakról közvetlenül a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervhez köteles teljesíteni.

(3) Amennyiben a nyugdíjbiztosítási adatszolgáltatás visszamenőleges időszakra történik, az adatszolgáltatáskor vagy a helyszíni ellenőrzés során az ellenőrzéssel megbízott személynek az adatszolgáltató köteles bemutatni az adatszolgáltatást alátámasztó egykori könyvelési, munkaügyi és egyéb bizonylatokat, dokumentumokat. A nyugdíjbiztosítási adatszolgáltatás akkor visszamenőleges, ha azt az adatszolgáltatásra kötelezett az előírt határidőig nem teljesítette.

(4) A (2) bekezdés *a)* pontjában előírt adatszolgáltatás nem érinti az Art. 31. §-ában előírt kötelezettséget.

(5) A nyugellátásban részesülő személy 15 napon belül köteles bejelenteni a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervnek minden olyan tény, adatot, körülményt, amely a nyugellátásra jogosultságát vagy a nyugellátás folyósítását érinti. A 83. § (2) bekezdésében megjelölt személyek vagy a nyugellátás felvételére jogosított más személy a jogosult halálának tényét és annak időpontját 15 napon belül kötelesek bejelenteni az illetékes nyugdíjfolyósító szervnek.

(6) Ha a nyilvántartásra kötelezett az e törvényben előírt adatszolgáltatási kötelezettségének teljesítését elmulasztja, akkor az adatok utólagos beszerzésével, feldolgozásával kapcsolatos költségeket köteles a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervnek megtéríteni. E követelés érvényesítésére a 93. §, a jogorvoslatra a 95. § (5) bekezdésének rendelkezései az irányadók.

(7) A Magyar Államkincstár Területi Igazgatósága, illetve a központosított illetmény-számfejtési szervek, megyei egészségbiztosítási pénztárak a biztosítás megszűnését követően folyósított ellátásokkal kapcsolatos adatokat havonként az adóhatóság részére kötelesek átadni.

(8) A Magyar Államkincstár Területi Igazgatósága az ápolási díjban, az általa folyósított gyermekgondozási segélyben, gyermeknevelési támogatásban részesülő személyről havonként adatszolgáltatást teljesít az adóhatóság részére.

(9) Az adatszolgáltatás általánostól eltérő rendjére az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság az Országos Egészségbiztosítási Pénztárral, a Magyar Államkincstárral és az APEH-hal megállapodást köthet.

(10) A Tbj. 34. §-ában foglaltak alapján nyugdíjbiztosítási szolgáltatásra irányuló megállapodást kötő igazgatási szerv adatszolgáltatási kötelezettsége nem tartozik az Art. hatálya alá.”

66. § Az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény 11. § (8) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az egészségügyi hozzájárulás fizetésére kötelezett magánszemély a százalékos egészségügyi hozzájárulást előlegként, az adóelőleg megfizetésével egyidejűleg havonta állapítja meg és a tárgyhónapot követő hónap 12-éig fizeti meg.”

67. § E törvénynek a Tbj. 26. §-a (5) bekezdését, 41. §-ának (1)-(4) bekezdéseit módosító, továbbá a § (6) bekezdését megállapító, a 43. § (1) bekezdés a) pontját módosító, a 44. § (1)-(2) és (4) bekezdéseit módosító rendelkezése, továbbá a Tny. 96. § új (3) bekezdését megállapító, illetőleg a 97. §-át megállapító rendelkezése 2006. január 1. napján lép hatályba; egyidejűleg

a) a Tbj. 30. §-a (1) bekezdésében „– az adózás rendjéről szóló törvényben meghatározottak szerint – negyedévenként” szövegrész helyébe „– az Art. 31. § -ának (2) bekezdésében meghatározottak szerint – havonta” szövegrész, 51. §-a (1) bekezdésében „Art.-ban (1-2. számú melléklet)” szövegrész helyébe az „Art. 31. §-ának (2) bekezdésében és 1-2. számú mellékletében” szövegrész lép;

b) a Tny. 96. §-a (2) bekezdésének f) pontja a „jövedelem” szövegrész után „, valamint a levont és befizetett járulékokra” szövegrésszel egészül ki, a 96. § (6) bekezdésében a hivatkozás „(4)” bekezdésre változik.

1. számú melléklet a 2005. évi törvényhez

1. Az Art. 1. számú mellékletének I./A)/1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. Az adózónak a bevallás adatait – a 31. § (2) bekezdésben meghatározott bevallást, a magánszemélynek a jövedelemadójáról, az egészségügyi hozzájárulásáról és a járulékáról benyújtott adóbevallását kivéve – 1000 forintra kerekítve, 1000 forintban kell feltüntetni. A 31. § (2) bekezdése szerinti bevallás adatait az adónemenként meghatározott összesített sorokban 1000 forintra kerekítve, 1000 forintban kell feltüntetni. A kerekítésből származó különbözetet az adózó csak az adóéven belül, a következő adómegállapítási időszak ugyanazon adó vagy költségvetési támogatás összegénél a kerekítést megelőzően korrekciós tételként veszi figyelembe. Ha a megállapított adó, költségvetési támogatás összege az 1000 forintot nem éri el, akkor az adózó az év elejétől vagy az előző megállapítási időszaktól számított halmozott összeget a következő bevallásában annak a megállapítási időszaknak a kötelezettségeként tünteti fel, amelyben az 1000 forintot elérte. A magánszemélynek a jövedelemadójáról, az egészségügyi hozzájárulásáról és a járulékáról benyújtott adóbevallásában az adatokat forintban kell feltüntetnie.”

2. Az Art. 1. számú mellékletének I./A)/3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. Az adózónak valamennyi adóról – az általános forgalmi adó, a társasági adó (adóelőleg) és a 31. § (2) bekezdés szerinti bevallás kivételével –, ha az adóévet megelőző második évben a nettó módon számított elszámolandó általános forgalmi adója, vagy a nettó módon számított fogyasztási adója és jövedéki adója, vagy a magánszemélyektől általa levont jövedelemadó-előleg, vagy a magánszemélyektől általa levont jövedelemadó-előleg és jövedelemadó együttes összege,

– a 10 millió forintot elérte

havonta,

– ha a 4 millió forintot elérte

negyedévenként

elektronikus úton bevallást tesz.

3. Az Art. 1. számú mellékletének I./B)/2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. Az éves adóbevallás határidői

a) A havi, illetőleg évközi adóbevallásra nem kötelezett adózónak – a b)-d) pontban meghatározott kivétellel –

az adóévet követő év február 15-éig,

b) a magánszemélyek jövedelemadójáról a vállalkozási tevékenységet nem folytató magánszemélynek, ha általános forgalmi adó fizetésére nem kötelezett

az adóévet követő év május 20-áig,

c) a társasági adóelőleg-kiegészítés összegéről

a tárgyév utolsó hónapjának 20. napjáig

d) a társasági adóról, az osztalékadóról

az adóévet követő év május 31-éig

kell bevallást tennie. Az adózó bevallási kötelezettségét – a *b)* pont kivételével – elektronikus úton vagy gépi adathordozón teljesíti. Az *a)* pontban meghatározott adózó – feltéve, hogy év közben adófizetési kötelezettsége nem keletkezett – 2006. december 31-éig bejelenti az állami adóhatóságnak, ha éves adóbevallási kötelezettségét nyomtatványon kívánja teljesíteni.

4. Az Art. 1. számú mellékletének I./B)/3. pontja a következő *h)* ponttal egészül ki:

„*h)* A baleseti járulék fizetésére kötelezett kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó a baleseti járulékot évente, a személyi jövedelemadó bevallásában vallja be.”

2. számú melléklet a 2005. évi törvényhez

1. Az Art. 3. számú mellékletének G) pontja a következő 5. ponttal egészül ki:

[G) Hatósági adatszolgáltatás]

„5. Az elsőfokú építésügyi hatóság az építőipari kivitelezési tevékenység megkezdésével kapcsolatban bejelentett adatok közül az alábbi tartalommal adatot szolgáltat az állami adóhatóságnak:

a) az építető neve (elnevezése), címe (székhelye), adóazonosító száma,

b) az építési helyszín címe, helyrajzi száma,

c) a kivitelező (alvállalkozó) neve (elnevezése), címe (székhelye), adószáma, kivitelezési jogosultságának (vállalkozói engedély, cégbírósági bejegyzés) külön jogszabály szerinti igazolása.”

2. Az Art. 3. számú melléklet J) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„J) Adókedvezményre jogosító igazolásokról adatszolgáltatás

Az adókedvezményre jogosító igazolást kiállító szerv, ha olyan igazolást (bizonylatot) állít ki, amelynek alapján a magánszemély adókedvezmény (adómentesség) igénybevételére jogosult, a kedvezmény igénybevételére jogosító igazolás tartalmának közlésével adatot szolgáltat az adózónak kiadott igazolásról. Az adatszolgáltatást az adóévet követő év január 31-éig elektronikus úton vagy gépi adathordozón az adókedvezményre jogosító igazolást kiállító szerv illetékes állami adóhatóságához kell teljesíteni.”

3. számú melléklet a 2005. évi törvényhez

Az Art. 4. számú melléklete a következő 14. ponttal egészül ki:

„14. A jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező egyéb szervezet székhelyére, telephelyére nem önálló tevékenység végzésére kirendelt külföldi illetőségű magánszemély az adóévet követő év május 20. napjáig teljesíti bevallási kötelezettségét, feltéve, ha a kifizetőt nem terhelte adólevonási kötelezettség, vagy a külföldi személy belföldön adóköteles jövedelmét nem kifizetőtől szerezte. A nem önálló tevékenység végzésére kirendelt külföldi illetőségű magánszemély adóját az adóhatóság határozattal állapítja meg, ha az adózó az adóév végét megelőzően azzal a szándékkal hagyja el az ország területét, hogy az adóév során adóköteles tevékenység vagy jövedelemszerzés céljából vissza nem tér. Az ország területe elhagyásának időpontja előtt 30 nappal be kell jelenteni ennek tényét, valamint a bejelentéshez csatolni kell az adó megállapításához szükséges iratokat.”

4. számú melléklet a 2005. évi törvényhez

1. Az Art. – az egyes pénzügyi tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2004. évi XXVII. törvény (a továbbiakban: Ptj.) 4. számú mellékletével megállapított – 7. számú mellékletének 3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. Adatszolgáltatásra kötelezett továbbá az a gazdasági tevékenységet folytató jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező egyéb szervezet, amely bármely más közösségi tagállamban illetőséggel bíró szervezet útján a szervezet haszonhúzóinak minősülő tagjainak juttat kamatjövedelmet. Az adatszolgáltatásra kötelezett az adóévet követő év március 20-ig elektronikus úton vagy gépi adathordozón közli az állami adóhatósággal a szervezet nevét, címét és a részére kifizetett kamat összegét, kivéve, ha az hitelesen magyarra fordított okiratban igazolja, hogy jogi személy, vagy az illetősége szerinti tagállamban a társasági adó alanya vagy európai befektetési alapként működik, illetve az illetősége szerinti tagállam hatósága által kiállított igazolás alapján ilyen alapnak minősül. E pont alkalmazásában nem minősül jogi személynek

a) Finnországban: avion yhtiö (Ay) és kommandiittiyhtiö (Ky), valamint öppet bolag és kommanditbolag, illetőleg

b) Svédországban: handelsbolag (HB) és kommanditbolag (KB).”

2. Az Art. – a Ptj. 4. számú mellékletével megállapított – 7. számú mellékletének 14. pontja a következő mondattal egészül ki:

„Az adatszolgáltatási kötelezettséget első alkalommal 2006. március 20. napjáig kell teljesíteni a 2005. június 30-át követően keletkezett kamatjövedelmekről. Ha a 2005. június 30. napját követő kamatkifizetés, jóváírás 2005. július 1-jét megelőzően keletkezett kamatjövedelmet is tartalmaz, az adatszolgáltatásban csak a 2005. június 30-át követően keletkezett kamat-jövedelemrészről kell feltüntetni.”

INDOKOLÁS

az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A Kormány „100 lépés” programja keretében számos, az adóigazgatás korszerűsítését célzó, hatékonyságát növelő javaslat született. Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvénynek (Art.) a törvényjavaslatban szereplő módosításai elsősorban az ezek megvalósításához szükséges, törvényi szintű szabályozást igénylő eljárásjogi rendelkezéseket tartalmazzák. A különböző célokat szolgáló javaslatok a felkészülési idő hossza, és a technikai feltételek biztosításának időigénye miatt nem vezethetők be azonnal, vagy akár 2006. január 1-jétől. Az elhatározás szilárdságára tekintettel a törvényjavaslat tartalmazza azoknak a jogintézményeknek a szabályait is, amelyek csak 2007. évtől léptethetők életbe.

A társadalombiztosítás pénzügyi alapjai bevételeinek fokozott védelme, a biztosítási elv erősítése és annak érdekében, hogy valamennyi biztosított személy esetében megvalósuljon a járulékfizetés, illetőleg a társadalombiztosítási ellátások befizetésekre alapozódjanak, a Javaslat az egyéni kötelezettségek teljesítését jobban követő, átláthatóbb nyilvántartási rendszer megteremtését irányozza elő. A munkáltatók és kifizetők által jelenleg az Országos Egészségbiztosítási Pénztárhoz, az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatósághoz és az állami adóhatósághoz teljesített, lényegében azonos adattartalmú adatszolgáltatásokat 2006. január 1-jétől egy szervezethez – az állami adóhatósághoz – kellene teljesíteniük, ami a személyre szóló adatok havonta történő bevallása által a foglalkoztatási jogviszonyok fehéritését is elősegíti.

2006. április 1-jétől megváltoznak az állami adóhatósághoz teljesítendő adófizetésekre vonatkozó előírások. A jelenlegi adózónkénti fizetés helyett kötelezettségcsoportok szerint megnyitott és vezetett számlákra kell a befizetéseket teljesíteni.

2005. november 1-jén lép hatályba a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.), és ezzel egyidejűleg az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény (Áe.) hatályát veszti. Tekintettel arra, hogy az Áe. az Art. mögöttes szabályaként alkalmazandó az adózással kapcsolatos eljárásokban, ezért szükséges az említett időponttól az Art. és a Ket. szabályainak összehangolása.

A Javaslat 2007. évtől az adókötelezettségek egyszerűsítése érdekében megszünteti a munkáltatói adómegállapítást – ebből következően az adózó a 2006. évre vonatkozó jövedelmei tekintetében önadózás, illetőleg az adatszolgáltatás alapján történő adóhatósági adómegállapítás útján tehet eleget adókötelezettségének –, így ellensúlyozza az egyéni járuléknnyilvántartás bevezetéséből eredő adminisztrációs terheket.

A kettős adóztatás elkerülése, a jogkövető magatartás, illetőleg a jogbiztonság erősítése érdekében a Javaslat – szintén 2007. január 1-jétől – bevezeti a szokásos piaci ár meghatározására irányuló eljárást.

A Javaslat emellett számos pontosítást tartalmaz, választ ad a gyakorlat által felvetett jogértelmezési kérdésekre, illetőleg javítja a fellépés lehetőségét a durva adóelkerülő magatartásokkal szemben, mint például a fekete foglalkoztatás.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

az 1. §-hoz

Az indokolatlan párhuzamos szabályozás elkerülése érdekében az Art.-ben nem szabályozott kérdésekben 2005. november 1-jétől háttérszabályként a Ket. szabályait kell alkalmazni, ennek megfelelően a Javaslat a jogszabályi megjelölést tartalmazó törvényi hivatkozást kicseréli.

A Ket. a hatálybalépésével néhány új jogintézményt is meghonosít (pl. újrafelvételi eljárás), illetőleg szabályoz olyan kérdéseket (pl. méltányossági eljárás), amelyekre vonatkozóan az Art. az adóigazgatási eljárásban már jól bevált szabályokat tartalmaz, ezért a Ket. ezen a rendelkezéseit az Art. szabályai megelőzik. A Javaslat az Art.-nek a két törvény egymáshoz való viszonyát rendező szabályát kiegészíti egy tételes felsorolással, amely az egyértelműség kedvéért felsorolja a Ket.-nek azokat a rendelkezéseit, amelyek az adózással kapcsolatos hatósági eljárásban nem alkalmazandók.

Az Európai Unió kötelező jogi aktusa minden tagállamban – tehát Magyarországon is – közvetlenül érvényesül, amely az Art.-ben foglalt eljárási rendelkezésektől eltérő normákat is megállapíthat. Amennyiben az Unió jogi aktusa eljárási kérdéseket szabályoz, az Art.-ben foglaltakkal szemben elsőbbséget élvez. Jelenleg a törvénytől való eltérésre törvénnyel, kormányrendelettel kihirdetett nemzetközi szerződés vagy viszonyosság alapján van lehetőség, ezért a Javaslat az Art. vonatkozó rendelkezésének módosítását indítványozza. Tekintettel arra, hogy nemzetközi szerződés végrehajtásával kapcsolatban a Külügyminisztérium és a külképviseletek is rendelkeznek információval, ezért a Javaslat szerint a jövőben a viszonyosság kérdésében a pénzügyminiszter a külügyminiszterrel egyetértésben foglal állást.

a 2. §-hoz

Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (a továbbiakban: Ütv.) módosításáról szóló 2003. évi XI. törvény az Európai Unió tagállamaiban ügyvédi tevékenység folytatására jogosult, tagállami állampolgársággal rendelkező személyek körére a magyarországi tevékenységükre vonatkozó szabályokban az európai közösségi jogász kifejezést használja. E gyűjtőnév bevezetése egyfelől azért volt indokolt, mert az Európai Unió tagállamaiban az ügyvédi tevékenység különböző megnevezések alatt folytatható (pl. advocat, Rechtsanwalt, barrister), másfelől a törvény e személyekre nézve azért nem használja az „ügyvéd” kifejezést, mert azt fenn kívánja tartani a magyar jog hatálya alá tartozó személyekre az összetéveszthetőség elkerülése érdekében.

A fentiek alapján tehát az Európai Unióhoz történő csatlakozással az Ütv. 5. §-a szerinti tevékenységet már nem kizárólag ügyvéd, ügyvédi iroda, hanem európai közösségi jogász is elláthat. Az Ütv. 89/I. § (1) bekezdése szerint az európai közösségi jogász az Ütv. 5. §-ában foglalt ügyvédi tevékenységet (pl.: képviseli az ügyfelét, jogi tanácsot ad, szerződést, beadványt, más iratot készít, a felsoroltakkal összefüggésben pénz és értéktárgy letéti kezelését végzi, stb.) végezheti, azokban az ügyekben azonban, amelyekben jogszabály kötelező jogi képviselőt ír elő, az európai közösségi jogász csak akkor láthatja el a képviselőt, ha e célból ügyvéddel vagy ügyvédi irodával együttműködési szerződést kötött [Ütv. 89/K. § (1) bek.].

Tekintettel arra, hogy ezek a személyek nem ügyvédek, hiszen az Ütv. szerint az ügyvéd fogalmába nem tartoznak bele, az Art. jelenlegi szabályai alapján nem képviselhetik az adóhatóság előtt az adózót. Ugyanakkor az adóhatóság egyes területi szerveinél adózói igény mutatkozott arra, hogy európai közösségi jogász is meghatalmazott lehessen adózási

ügyekben. Ennek érdekében a Javaslat a képviselőre jogosultak körét kibővíti az európai közösségi jogással.

Az Art. hatályos képviselői szabályai szerint a magánszemélyt, illetőleg a jogi személyt és egyéb szervezetet az adóhatóság előtt – többek között – a képviselői jogosultságát igazoló adótanácsadó, adószakértő képviselheti. A 2001. októbertől indult okleveles adószakértő képzés eredményeként az adózással foglalkozók körében felkészültebb szakértők jelentek meg, ugyanis okleveles adószakértő az lehet, aki adótanácsadói képesítéssel már rendelkezik, ezért indokolatlan a képzettebb szakértőt kihagyni a képviselők sorából. Ennek okán célszerű a képviselőre jogosultak körét kibővíteni az okleveles adószakértővel. További módosítás, hogy a rendelkezés egyéb szervezet helyett – a terminológia egységesítése érdekében – jogi személyiséggel nem rendelkező egyéb szervezetet nevesít a jövőben.

a 3. §-hoz

A Ket. elnevezésben is különbséget tesz az érdemi és eljárási kérdésekben hozott döntések között. Az előbbieket határozatnak, az utóbbiakat végzésnek nevezi, ezáltal is kifejezésre juttatva a kétféle döntés közötti eltéréseket.

A hatályos szabályozás értelmében az iratbetekintés korlátozásáról az adóhatóság határozatot hoz. Tekintettel arra, hogy az Art. átveszi a Ket. hatósági döntésekre vonatkozó differenciálását, ezért az iratbetekintés korlátozásáról – minthogy az nem minősül érdemi döntésnek – 2005. november 1-jétől az adóhatóság a határozati forma helyett végzéssel dönt.

Az adózónak jogai érvényesítéséhez, kötelezettségei teljesítéséhez szükséges lehet bármely, az adózására vonatkozó irat megismerése. E jog gyakorlása addig terjedhet, amíg más személyek adótitokhoz fűződő érdekeit nem sérti, mert az iratnyilvánossághoz fűződő érdekeknél erősebb a más személyek magán- és üzleti titkainak, személyiségi jogainak védelme. A gyakorlatban ez a korlát az adózó jogainak és kötelezettségeinek érvényesülését nem csorbítja, de az adótitokra vonatkozó szigorú rendelkezésekkel csak így teremthető meg az összhang. A Ket. 68. § (2) bekezdése az Art. hatályos szabályaitól eltérően szélesebb körben, illetőleg más tartalommal korlátozza az iratbetekintést. Ezt figyelembe véve a Javaslat szerint az Art. 2005. november 1-jétől taxatív módon felsorolja azokat a dokumentumokat, amelyek esetében az adózó iratbetekintési joga korlátozott.

a 4. §-hoz

A jelenlegi szabályozás szerint bejelentést kell tenni azon jogi személyeknek, jogi személyiséggel nem rendelkező egyéb szervezeteknek, amelyeknek a székhelyére, telephelyére munkavégzés céljából külföldi illetőségű magánszemélyt rendeltek ki. A bejelentést kizárólag akkor kell teljesíteni, ha a külföldi illetőségű magánszemélynek belföldön adófizetési kötelezettsége keletkezik. Az adófizetési kötelezettség a törvényben meghatározott három feltétel bármelyikének bekövetkeztével beáll. Ezek szerint, ha a külföldi illetőségű magánszemély az adóévben 183 napot meghaladó időtartamnál hosszabb ideig tartózkodik belföldön, vagy munkabérét nem a külföldi illetőségű munkáltató, illetőleg nem a külföldi illetőségű munkáltató nevében fizetik, vagy munkabérét a munkáltatónak a belföldön fekvő telephelye vagy állandó bázisa viseli, akkor ezt köteles az a személy az adóévet követő január 31-éig bejelenteni, amelyhez a magánszemélyt munkavégzésre kiküldték. A bejelentési kötelezettséget éves rendszerességgel kell teljesíteni. Azok a külföldi illetőségű magánszemélyek, akiknél a felsorolt három feltétel egyike sem teljesül belföldön nem adóznak, ezért a jövőben nem kell róluk adatot szolgáltatni.

A Javaslat az adóhatóságnál rendelkezésre álló kontrolladatok naprakészebbé tétele érdekében előírja, hogy a bejelentési kötelezettséget a három feltétel bármelyikének bekövetkezése esetén a belföldi cégnek 30 napon belül teljesítenie kell, így az adóhatóság korábban hozzájut a kontrolladatokhoz, és ismertté válik az előlegfizetésre, illetőleg a bevallás benyújtására kötelezett személyek köre. A Javaslat a feltételeket pontosítja, mely szerint akkor is bejelentést kell tenni, ha a kirendelés alapján a belföldi tartózkodás időtartama a 183 napot várhatóan meghaladja.

az 5-7. §-okhoz

A munkáltatói adómegállapítás 2007. évtől történő megszűnése technikailag számos korábbi rendelkezés hatályon kívül helyezését, illetőleg az érintett szakaszok kisebb-nagyobb pontosítását igényli.

Az Art. 27. §-ának hatályon kívül helyezésével a kifizető, illetőleg az adóbeszedésre kötelezett adómegállapítására vonatkozó rendelkezés helyet változtat a törvényen belül, és a jövőben – az Art. 25. §-ában – az Adómegállapítás címszó alatt található meg. A Javaslat az adóhatósági adómegállapítást választó adózó adómegállapítást kérő nyilatkozatának adattartalmát kibővíti azokkal az adatokkal, amelyeket korábban a munkáltatói adómegállapítás során a munkáltató részére teljesített, továbbá pontosítja a munkáltatónak az adóelőleg megállapításával, és az összesítő igazolás kiállításával kapcsolatos feladatait.

a 8. §-hoz

Az adózás rendje a bevallás és adatszolgáltatás intézményével kapcsolatban jelenleg is meghatározza, hogy melyek az adatszolgáltatásra kötelezett adózók, illetőleg szervek, mely időpontban, milyen módon és tartalommal kötelesek az adatokat az adóhatósághoz továbbítani, illetőleg melyik adózó mely kötelezettségeiről milyen gyakorisággal köteles bevallást tenni. Ezzel összhangban a hatályos szabályozás kimondja, hogy a kifizető és a munkáltató a megállapított adót, a levont adóelőleget és járulékot a törvény által meghatározott gyakorisággal benyújtandó saját adóbevallásában, bruttó módon vallja be.

Az egyéni adó- és járuléknnyilvántartás kialakítása érdekében a munkáltatók és a kifizetők terhére a Javaslat bevezet egy egységes, személyre lebontott adatok feltüntetésével havonta, a tárgyhót követő hó 12-éig elektronikus úton vagy gépi adathordozón teljesítendő bevallási kötelezettséget az adó, illetőleg a társadalombiztosítási kötelezettséget eredményező, magánszemélyeknek teljesített kifizetésekkel, juttatásokkal összefüggésben, amely a bruttó módon történő bevallási kötelezettséget feleslegessé teszi.

A törvény pontosan meghatározza a havi részletező bevallásban feltüntetendő adatokat, amelyek az adókötelezettségek teljesítésének ellenőrzéséhez, illetőleg a társadalombiztosítási (nyugdíjbiztosítási és egészségbiztosítási) ellátásokra való jogosultság megállapításához szükségesek, illetőleg ezzel megszüntethető a kifizetők, munkáltatók (egyéni vállalkozók) nyugdíjbiztosítási igazgatási szervek részére közvetlen módon teljesített adatszolgáltatási kötelezettsége, illetőleg az adóévet követő január 31-ig teljesítendő éves adatszolgáltatási kötelezettsége is. Tekintettel arra, hogy az új rendelkezés alapvetően változtat az adózók által eddig megszokott renden, a viszonylag hosszú felkészülési idő ellenére is indokolt az alkalmazás első félévében az elkövetett hibákat, hiányosságokat a megszokottnál jobban tolerálni, ezért a Javaslat az új rendelkezéssel összefüggő mulasztási bírság szabály alkalmazását 2006. július 1-jétől lépteti hatályba. A felkészülés megkönnyítése érdekében a Javaslat szerint a bevallás adattartalmát és fájlformátumát az állami adóhatóságnak e törvény kihirdetését követő 120 napon belül közzéteszi.

A munkáltatói adómegállapítás megszűnésével a magánszemélyek adómegállapítása önadózással, illetőleg adatszolgáltatás alapján adóhatósági adómegállapítás útján történik. A magánszemély – amennyiben az adóját nem kívánja önadózással megállapítani – az erre a célra rendszeresített nyomtatványon az adóévet követő február 15-ig bejelenti, hogy adóhatósági adómegállapítást kér. A nyilatkozat az adóbevallással egyenértékű, és csak akkor tehető meg, ha a feltételek adottak. A jelenleg hatályos szabályozás szerint az adózók az adóbevallás kitöltéséhez – tekintettel azok bonyolultságára – adótanácsadó, adószakértő közreműködését vehetik igénybe. A közreműködést igazoló ellenjegyzés esetén a bevallás hibájáért az adótanácsadó, adószakértő felel. 2006. január 1-jétől az ellenjegyzésre jogosult személyek köre kibővül az okleveles adószakértővel. A törvény ugyanakkor jelenleg nem terjeszti ki az ellenjegyzés lehetőségét az adózók adóbevallással egyenértékű nyilatkozatára, amely adott esetben ugyanolyan bonyolult lehet, mint egy adóbevallás. A Javaslat ezért megteremti a jogszabályi feltételét annak, hogy – a munkáltatói adómegállapítás megszűnését követően – az adótanácsadó, adószakértő, okleveles adószakértő az adóbevallással egyenértékű nyilatkozatot is ellenjegyezhesse.

a 9. §-hoz

A Javaslat a hatályos szabályozással egyezően tartalmazza az adóhatósági kiutalásra vonatkozó adótechnikai előírásokat, az adófizetés tekintetében azonban az adónemenkénti befizetés helyett összevont, kötelezettségcsoportonként meghatározott pénzforgalmi számlákra történő befizetési kötelezettségről rendelkezik, felsorolva az állami adóhatóságnál a kötelezettségcsoportonként rendszeresített számlákat. Ezzel lényegesen csökken az egyes fizetési időpontokban a kitöltendő átutalási megbízások száma, és így egyszerűsödik az adóadminisztráció. Az adó- és járulékkötelezettségek teljesítésének elősegítése érdekében a Javaslat rendelkezése szerint az állami adóhatóság az egyes számlákra teljesítendő adók és járulékok köréről (kötelezettségcsoportokról), ezek elnevezéséről és számlaszámáról közleményben ad tájékoztatást. Annak érdekében, hogy az állami adóhatóság a jelenleg kezelt nyilvántartási rendszerről az új rendszerre zavartalanul át tudjon térni, az új számla-rend 2006. április 1-jétől lép hatályba.

a 10. §-hoz

A hatályos szabályok szerint elévülés esetén csak az adózó adószámláján mutatkozó tartozást lehet törölni, a túlfizetés összegét nem. Mivel a túlfizetés után nincs késedelmi pótlékfizetési kötelezettség, az adózó a túlfizetés visszaigényléséhez való jog elévülését követően nem érdekelt abban, hogy az adószámláján mutatkozó túlfizetés átvezetését kérje esetleges tartozása javára. A Javaslat szerint a túlfizetés visszaigényléséhez való jog elévülését követően az adóhatóság hivatalból átvezetheti a túlfizetés összegét az adózó adóhatóságnál nyilvántartott tartozása javára, illetőleg ha az adózónak az adóhatóságnál nincsen nyilvántartott tartozása, akkor az adóhatóság az elévült túlfizetés összegét hivatalból törölheti.

Jelenleg az adóhatóság a felszámolás alatt álló adózók esetében az adózó adószámláján fennálló túlfizetéseket hivatalból számolja el az általa nyilvántartott, az adózót terhelő adó tartozásra. A törvény azonban nem biztosít lehetőséget a hivatalból történő átvezetésre a jogutód nélkül megszűnt társaságok esetében, illetőleg a megszűnés okán – minthogy az adózó már nem létezik – adózói átvezetési kérelem benyújtására sincs lehetőség. Ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy a túlfizetés miatt a megszűnt társaság tartozása végrehajthatatlanságra hivatkozással nem törölhető, az adószámla nem rendezhető, illetőleg amennyiben a tartozás elévül, azt törölni kell, ugyanakkor a túlfizetés elévülésre hivatkozással

nem törölhető, tehát azt továbbra is nyilván kell tartani. A Javaslat szerint a jövőben az adóhatóságnak lehetősége lesz a túlfizetés hivatalból történő átvezetésére a jogutód nélkül megszűnt társaságok esetében is.

Az adóhatóság jellemzően nem kezel készpénzt, az adókat bankszámláról átutalással, illetőleg postai befizetéssel lehet teljesíteni. Az adófizetési kötelezettség határideje az esedékesség, amelynek elmulasztásához a törvény jogkövetkezményeket fűz. A hatályos szabályozás az egyes adónemekben keletkezett fizetési kötelezettséget adónemenkénti pénzforgalmi számlákra rendeli teljesíteni. A 2006. április 1-jétől bevezetni tervezett, az egyes pénzforgalmi számlákhoz tartozó kötelezettségcsoportok szerinti, egy összegben teljesítendő befizetések megfelelő kezelése azonban szükségessé tette az ugyanazon kötelezettségcsoportba tartozó adó- és járuléknemekre történő befizetés felosztásának szabályozását arra az esetre, ha a befizetés a kötelezettségcsoportba tartozó valamennyi adónemben fennálló kötelezettségre nem nyújt fedezetet. A Javaslat szerint a befizetést az esedékesség sorrendjében, az azonos esedékességű tartozások esetén a tartozások arányában indokolt elszámolni. Előfordulhat olyan eset, hogy a befizetés összege több, mint a nyilvántartott kötelezettség vagy tartozás. Ebben az esetben – a Javaslat szerint – az adózó rendelkezhet a túlfizetés összegéről, amennyiben ez nem történik meg, a túlfizetés összegét az adóhatóság a kötelezettségcsoporton belül meghatározott, később esedékes kötelezettségek (tartozások) kiegyenlítésére számolja el, ennek hiányában a túlfizetés összegét elkülönítetten kell nyilvántartani.

a 11. §-hoz

A hatályos szabályozás szerint a magánszemély a vele együtt élő házastársát (élettársát) megillető, de általa igénybe nem vehető családi kedvezményt – többek között – a munkáltatói adómegállapítás során is érvényesítheti. Tekintettel arra, hogy a munkáltatói adómegállapítás a 2007. évtől megszűnik, ettől az időponttól a magánszemély az említett kedvezményt adóbevallásában önellenőrzéssel, az adóhatósági adómegállapítás során tett nyilatkozatában, illetőleg az adómegállapításra tett észrevételében veheti igénybe.

a 12. §-hoz

Az adóhatóság a bevallott adót a bevallás benyújtására előírt időpont évének utolsó napjától számított 5 éven belül – azaz a megállapításhoz való jog elévüléséig – ellenőrizheti, ezért a bizonylatokat, könyveket, nyilvántartásokat addig meg kell őrizni. A hatályos szabályok szerint a munkáltató az adó alapjául szolgáló bizonylatokat az említett időpontig köteles megőrizni. Minthogy a munkáltatói adómegállapítás megszűnése okán a munkáltató adót nem állapíthat meg, ezért a hivatkozott rendelkezés pontosítása vált szükségessé. A Javaslat szerint a megőrzési kötelezettség a munkáltató esetében az adóelőleg, a kifizető esetében pedig az adó és az adóelőleg megállapításának alapjául szolgáló bizonylatokra terjed ki.

a 13. §-hoz

Az adóhatóságoknak a törvényben meghatározott ellenőrzési és adóztatási feladataik eredményes teljesítéséhez az adózók és az adó megfizetésére kötelezettek azonosítására, továbbá az adóalap megállapításához és természetesen ennek ellenőrzéséhez külső adatokra, a megszerzett adatok nyilvántartására és megőrzésére van szüksége. Az adóhatóság ezen túlmenően adatot nem gyűjthet és nem használhat fel. Mindez – összhangban az adatvédelmi törvénnyel – biztosítja, hogy az adóhatóság a szükséges és még elégséges mértéken felül ne korlátozza az információs önrendelkezési jogot. A törvény nemcsak az adatok

felhasználásának célja tekintetében korlátozza az adóhatóságot, hanem felsorolja, hogy más nyilvántartások közül melyeket használhat fel.

Az adóhatóság az ellenőrzéshez szükséges adatokat részben adatszolgáltatás útján szerzi meg. A viszonylag széleskörű adatszolgáltatás a jövedelemadózás jelenlegi rendszere alapján nem mellőzhető. Az adatszolgáltatásra kötelezett szervezetek köre csak akkor lenne szűkíthető, ha egyidejűleg egyes adópreferenciák is megszűnnének. Megfelelő kontrolladatok hiányában a jövedelemadózás ellenőrzése lehetetlenné, vagy más esetekben összehasonlíthatatlanul költségesebbé válna. Az adatszolgáltatási kötelezettségek a jövőben nem pusztán ellenőrzési célokat követnek, az adatszolgáltatások egy része, mint a kifizetőnek, munkáltatónak, az adókedvezmény igénybevételére jogosító igazolás kiállítójának, a biztosítótintézetnek, a hitelintézetnek az adatszolgáltatása az adóhatósági adómegállapítást választó adózók adókötelezettségének alapját képezik, amelyek alapján a magánszemély adóját az adóhatóság állapítja meg. A Javaslat lehetővé teszi az állami adóhatóság számára, hogy a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (Tbj.) szerinti biztosított személyek vonatkozásában a nyugdíjbiztosítási ellátások megállapításához szükséges, illetőleg az egészségbiztosítási ellátások utólagos ellenőrzésére használható adatokat szolgáltatassa. Az azonos adattartalmú adatszolgáltatások összevonása szükségessé tette a bevállásban adatszolgáltatásra kötelezettek körének kiszélesítését néhány olyan kategóriával, akik jelenleg a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervekhez közvetlenül kötelesek adatot szolgáltatni, de ilyen kötelezettség az adóhatóság felé nem terheli őket.

Az építőiparban tapasztalható feketemunka visszaszorítása érdekében a Javaslat módosítja az Art. 52. §-át, illetőleg az adatszolgáltatási kötelezettségeket előíró 3. számú mellékletét. Ennek értelmében az adóhatóság a tervezett szabályozás szerint ellenőrzési tevékenységéhez felhasználhatja az építés-felügyeleti nyilvántartást. A melléklet módosítása az építésügyi hatóság terhére adatszolgáltatási kötelezettséget ír elő. Az állami adóhatóság a beérkezett adatokat kontrolladatként, illetőleg az ellenőrzésre történő kiválasztási rendszer hatékonyabb működtetéséhez felhasználhatja fel.

a 14. §-hoz

A magánszemélyektől és a nem magánszemély adózóktól jogszabályi előírások alapján különböző eljárásokban gyakran kérik jövedelmük, illetőségük, vagy éppen adófizetési kötelezettségük teljesítésének igazolását. Az igazolások beszerzésének megkönnyítése érdekében a törvény 2005. január 1-jétől lehetővé teszi, hogy az adózó – függetlenül attól, hogy adóügyében egyébként melyik igazgatóság jogosult eljárni – bármelyik APEH igazgatóságnál megkaphassa igazolását. A rendelkezés – kizáró feltétel hiányában – kiterjed az Észak-budapesti Igazgatóság kizárólagos illetékessége alá tartozó adózókra is. A kizárólagos illetékesség jogintézményét – egyebek mellett – adatbiztonsági szempontok is indokolják, ezért a Javaslat az adózók ezen csoportjánál nem teszi lehetővé az adó-, jövedelem- és illetőségigazolásnak bármely igazgatóságnál történő beszerzését, ezekben az esetekben a kérelem teljesítésére kizárólag az Észak-budapesti Igazgatóság jogosult.

a 15. §-hoz

A Javaslat arra kötelezi az adóhatóságot, hogy munkálja ki a szakmánkénti, tevékenységenkénti átlagos elvárható jövedelmezőségi mutatókat, amely alapján az adóhatóság az ellenőrzésre kiválasztás során az ezt el nem érő vállalkozásokat vonja fokozottabb ellenőrzés alá. Az adóhatóság által szakmánként, tevékenységenként kialakított jövedelmezőségi mutatókat, illetőleg a jövedelmezőségi mutatót el nem érő adózók fokozott

ellenőrzésének szempontrendszerét a jövőben az adóhatóság elnöke által évenként közzétett ellenőrzési irányelv tartalmazza.

a 16. §-hoz

Az adóhatóság az adóbevallásban foglaltak valóságát egyszerűsített ellenőrzés esetén az adóbevallásban közölt adatok, illetőleg az adatszolgáltatás alapján rendelkezésre álló adatok egybevetésével ellenőrzi. Ebben az esetben az adózó az adóhatósági megállapításokkal kapcsolatos észrevételeit csak a jegyzőkönyv átadását követően tudja közölni. A gyakorlati tapasztalatok szerint az adóbevallás egyszerűsített ellenőrzése esetén a jegyzőkönyvre vonatkozó adózói észrevételezési jog biztosítása – figyelemmel az ellenőrzési határidők betartására – sok esetben megnehezíti a tényállás teljes körű tisztázását a határozathozatal előtt. Ezért a Javaslat szerint az adóbevallás, illetőleg az adatszolgáltatás adatainak eltérésekor – a megalapozottabb döntés biztosítása érdekében – az adóhatóság az eltérés okainak tisztázása érdekében az adózóval a jegyzőkönyv megküldését megelőzően egyeztetést kezdeményez, illetőleg az adózó kötelezettségévé teszi, hogy a jegyzőkönyvre tett észrevételeihez egyidejűleg csatolja az abban foglaltak bizonyításához szükséges iratokat is.

a 17. §-hoz

A hatályos szabályozás becslésre vonatkozó rendelkezései arra engednek következtetni, hogy a becslés a magánszemélyek, egyéni vállalkozók adóztatása során alkalmazható bizonyítási módszer, azonban a tapasztalatok szerint a nem magánszemély adózók körében is jelen van az olyan, adóbevételt eltitkoló magatartás, amely súlyosan sérti a költségvetés bevételi oldalának érdekeit. A Javaslat a hasonló jelenségek felfedése céljából a becslés feltételeinek körét bővíti azzal, hogy az adózó tevékenységével, eredményével összefüggő iratok, nyilatkozatok és az adott tevékenységre vonatkozóan szakértők által kidolgozott egyes mutatók, standardok közötti lényeges eltérés alapján az adóhatóság az adózó adókötelezettségeivel kapcsolatos valós adatokat megállapíthatja. A becslés új módszere lehetőséget ad például arra, hogy az adóhatóság az alkalmazott technológia és az épület fizikai jellemzőinek ismeretében a szakértők által kidolgozott élők munká standardok segítségével az építkezés valóságnak megfelelő élők munká-szükségletét meghatározza.

a 18. §-hoz

A Ket. 32. § (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a feltételek teljesülése esetén az ügyfél indokolt kérelmére az eljáró szerv az elsőfokú eljárást felfüggesztheti. Tekintettel arra, hogy az adóigazgatási eljárásban az említett szabály alkalmazási lehetőségének fenntartása visszaélésekre adna okot, ezért a Javaslat szerint az Art. a hivatalból indult hatósági eljárás adózó kérelmére történő felfüggesztésére nem ad lehetőséget.

A Ket. alapján megszüntethető az elsőfokú eljárás többek között abban az esetben is, ha az eljárási illetéket vagy igazgatási szolgáltatási díjat az ügyfél a felhívás ellenére sem fizette meg és költségmentességben sem részesült [Ket. 31. § (3) bekezdés]. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) az adóhatóságok előtt folyó eljárások tekintetében speciálisan rendezi a meg nem fizetett eljárási illetékekkel kapcsolatban teendő intézkedéseket, mely szerint az esedékességkor meg nem fizetett eljárási illeték és a mulasztási bírság összegét az adóhatóság határozatban közli az adózóval, aki az eljárási illetéket a határozat kézhezvételétől számított 8 napon belül – mulasztási bírság nélkül – fizetheti meg az adóhatóság illetékbeszedési számlájára. Amennyiben az adózó fizetési kötelezettségét ilyen módon nem teljesíti, a meg nem fizetett illetéket és a mulasztási bírságot az adóhatóság hajtja be [Itv. 73. § (3) bekezdés]. Mindezek alapján indokolatlan, hogy az illetékfizetési kötelezettség

teljesítésének elmaradása az adóigazgatásban eljárás megszüntető ok legyen, ezért a Javaslat szerint az Art. 2005. november 1-jétől – a Ket. 13. § (2) bekezdés *b*) pontjában adott felhatalmazás alapján – felülírja a Ket. vonatkozó rendelkezését és kimondja, hogy a hatósági eljárás lefolytatásának nem akadály a eljárási illeték megfizetésének elmulasztása.

a 19. §-hoz

Az Art. hatályos szabályai szerint az adóhatóság az adózó jogait, kötelezettségeit határozatban állapítja meg. A Ket. ugyanakkor a hatósági döntésnek két fajtáját nevesíti, a határozatot (érdemi kérdésekben hozott döntés) és a végzést (eljárási kérdésekben hozott döntés). A két törvény összhangjának megteremtése érdekében a Javaslat szerint az Art. átveszi és alkalmazza a Ket. hatósági döntésekkel kapcsolatos fogalomhasználatát. Ennek megfelelően az adóhatóság 2005. november 1-jétől az adóügy érdemében határozattal, az eljárás során eldöntendő egyéb, az ügy érdeméhez nem tartozó kérdésben pedig végzéssel dönt.

A nyilvántartás vezetésével kapcsolatos hatósági eljárásban az adóhatóságnak – a hatályos szabályozás szerint – csak abban az esetben kell határozatot hoznia, ha az adózó kérelmét nem teljesíti. A jelenlegi gyakorlat szerint az adóhatóság nem hoz határozatot és értesítést sem küld az adózónak abban az esetben, ha kiutalást és/vagy átvezetést kezdeményez, és az adóhatóság az adózó kérését maradéktalanul teljesíti. A Ket. azonban csak abban az esetben engedi meg a határozat meghozatalának mellőzését, ha az eljárás pénzbeli ellátás jogszabályban meghatározott mértékre történő emelésére irányul [Ket. 71. § (5) bekezdés]. Tekintettel arra, hogy a jelenlegi adóhatósági gyakorlat megváltoztatása nem indokolt, ezért az ellentmondás feloldása érdekében a Javaslat az Art. vonatkozó rendelkezésének pontosításával egyértelművé teszi, hogy nyilvántartás vezetésével kapcsolatos hatósági eljárásnak minősül a kiutalási és az átvezetési kérelem elbírálása is.

a 20. §-hoz

A kézbesítési vélelem megdöntése iránti kérelem elbírálásánál garanciális szempontok azt a szabályozást indokolják, hogy a kérelmet ne a határozatot kézbesítő adóhatóság, hanem az az adóhatóság bírálja el, amely a kézbesítés tárgyát képező iratot kiadmányozta. Tekintettel arra, hogy a vélelem megdöntésének tárgyában hozott döntés nem minősül érdeminek, ezért az adóhatóság 2005. november 1-jétől a kérelmet végzésben bírálja el. Ha a kérelmet késedelmesen terjesztették elő, azt érdemi vizsgálat nélkül végzéssel kell elutasítani, amely döntés ellen önálló fellebbezésnek van helye.

a 21. §-hoz

A jelenlegi rendelkezések értelmében az adóhatóság soron kívül állapítja meg az adót abban az esetben, ha a magánszemély és a kifizető, illetőleg a munkáltató között az adó, adóelőleg összege tekintetében vita van. A rendelkezés pontosítását a munkáltatói adómegállapítás megszűnése indokolja. Tekintettel arra, hogy a munkáltatói adómegállapítás megszűnése okán a munkáltató adót nem állapíthat meg, ugyanakkor az adóelőleg megállapítási kötelezettsége megmarad, ezért az adóhatóság a munkáltató vonatkozásában akkor állapítja meg az adót határozattal, ha a magánszemély a munkáltató által megállapított adóelőleg összegét vitatja.

a 22. §-hoz

A Javaslat a feltételes adómegállapításhoz hasonló jogintézményt honosít meg az adóeljárásban, mégpedig a szokásos piaci ár meghatározására irányuló eljárást. Ennek alapján az Art. új címmel és két új szakasszal egészül ki, amely az új jogintézményre vonatkozó részletszabályokat tartalmazza.

A szokásos piaci ár az az ár, amely ellenértéket független felek összehasonlítható körülmények esetén egymás között érvényesítenek vagy érvényesítenének. A kapcsolt vállalkozásoknak az egymás közötti szerződésükben az ennek megfelelő ellenértéket kell alkalmazniuk, ellenkező esetben a szokásos piaci ár és az alkalmazott ellenérték alapján számított különbözethez megfelelő összeggel a kapcsolt vállalkozások a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény előírásainak megfelelően módosítani kötelesek az adózás előtti eredményüket.

A vállalatcsoporton belül a szokásos piaci ártól eltérően alkalmazott elszámolás jelentősen befolyásolhatja a társaság adóztatható jövedelmét. Az előzetes ármegállapítás tárgya azoknak a tranzferáraknak az előzetes értékelése, amelyek olyan ügyletekhez kötődnek, ahol egy vállalkozás árukat és szellemi javakat szállít, illetve szolgáltatást végez egy társult vállalkozása részére. Az ármegállapítás eredményeként azt kell feltárni, hogy a jövőbeni ügyletben a társaság által leírt tényállás alapján a tranzferár, illetőleg a megállapítására alkalmazott módszer megfelel-e a valódiság klauzulának, vagy alkalmazásának egyik célja az adókötelezettség megkerülése (bújtatott osztalékfizetés, veszteség-átcsoportosítás). A kapcsolt vállalkozások közötti tranzakciókat nem feltétlenül az adófizetés kikerülése motiválja, hanem a különböző kockázatokat elkerülő gazdasági, befektetési megfontolások, valamint a technológiai eljárások növekvő integrációja.

A kapcsolt vállalkozások közötti tranzakciók szokásos piaci árának meghatározását érintő, az adózó és az adóhatóság között kialakuló jövőbeni jogviták elkerülése érdekében lehetőséget teremt a Javaslat a kérelemre történő, kötőerővel rendelkező szokásos piaci ármegállapításra. Ennek alapján a Pénzügyminisztérium kérelemre – az adóhatóság tényszempontú vizsgálata után – határozatban állapítja meg a kapcsolt vállalkozási viszonyban álló társaságok által egymás között megkötendő, jövőbeni jogügyletben érvényesíthető szokásos piaci ár meghatározásakor alkalmazandó módszert, a megállapítás alapjául szolgáló tényeket és körülményeket, valamint ha meghatározható, a szokásos piaci árat, ártartományt (szokásos piaci ár).

A határozat kötőereje változatlan tényállás esetén érvényesül. A határozat érvényessége alatt bekövetkezett változásokat és ehhez kapcsolódóan a kötőerő megszűntét kívánja orvosolni a határozat módosításának intézménye. A Pénzügyminisztérium az eljárásban résztvevő felek kérelmére, velük egyetértésben határozatban módosítja korábbi határozatát a megváltozott feltételrendszernek megfelelően.

A feltételes adómegállapításhoz képest eltérés, hogy az adóhatóság valódiság-vizsgálatot folytathat le. A tényszempontú vizsgálat az adóhatóság feladata, amely történhet a benyújtott iratok alapján is, ha azok az ármegállapításhoz elegendőek.

A jogintézmény bevezetése sajátos felkészültséget igényel az adóhatóságtól, ezért a bevezetés időpontja 2007. január 1-je.

a 23-25. §-okhoz

Jelenleg az Art. fellebbezésre vonatkozó szabályai teljes körűek, háttérjogszabályként az Áe.-t nem kell alkalmazni. A javasolt módosítások biztosítják, hogy az Art. a fellebbezéssel összefüggő kérdéseket a Ket. hatálybalépését követően is – azaz 2005. november 1-jétől – teljes körűen rendezze.

A korábban már említettek szerint a Ket. a hatósági döntésnek két fajtáját nevesíti, a határozatot (érdemi kérdésekben hozott döntés) és a végzést (eljárási kérdésekben hozott döntés). A Ket. a közigazgatási határozat esetében általánossá teszi, míg a közigazgatási

végzés esetében csak akkor biztosítja az önálló jogorvoslatot, ha azt a törvény megengedi. Ennek értelmében az Art. fellebbezésre vonatkozó szabálya új rendelkezésekkel egészül ki, egyrészt taxatív módon felsorolja az önálló fellebbezéssel megtámadható végzések körét, másrészt kimondja, hogy az ebbe a körbe nem tartozó végzések ellen kizárólag az eljárást lezáró határozat ellen benyújtott fellebbezésben kérhető jogorvoslat.

A Ket. 99. § (2) bekezdése szerint a fellebbezésre jogosult a fellebbezési határidőn belül a fellebbezési jogáról szóban vagy írásban lemondhat. A lemondó nyilatkozat nem vonható vissza, ennek következtében a határozat jogerőssé és végrehajthatóvá válik. Minthogy az Art. hatályos szabályai a lemondó nyilatkozatra vonatkozóan nem tartalmaznak rendelkezést, a szabályozás teljes körűvé tétele okán a Javaslat az Art. vonatkozó rendelkezését kiegészíti.

A fellebbezéshez akkor fűződnek jogkövetkezmények, ha azt határidőben benyújtották. A törvényben meghatározott határidő jogvesztő. A gyakorlatban előfordulnak olyan esetek – vélhetően az eljárás meggyorsítása érdekében –, amikor a fellebbezésre jogosult a fellebbezést – határidőben ugyan, de – a másodfokú szervnél terjeszti elő. A Ket. 102. § (1) bekezdésére figyelemmel az Art. a jövőben úgy rendelkezik, hogy elkésettség okán a fellebbezés nem utasítható el, ha az adózó a fellebbezési határidőn belül azt nem a megtámadott döntést hozó szervhez, hanem az elbírálásra jogosult szervhez nyújtotta be.

A Javaslat a korábbi hatályos szabályokhoz, illetőleg a Ket. szabályaihoz képest is eltérő határidőt állapít meg a fellebbezés felettes szervhez történő felterjesztésére. Az adóügyek bonyolultságára tekintettel, illetve a megalapozott döntések meghozatalának elősegítése érdekében az adóigazgatási eljárásban a megtámadott döntést hozó szervnek a felterjesztésre – a fellebbezési határidő leteltétől számított 8 napon belül történő felterjesztés előírása helyett – az új szabály szerint a fellebbezés beérkezésének napjától számított 15 nap áll a rendelkezésére.

A Ket. szabályai szerint az első fokon eljáró hatóság a fellebbezésről kialakított álláspontjáról is nyilatkozhat a felterjesztés során [102. § (3) bekezdése]. A nyilatkozat nem kötelező, a törvény ezt csak lehetőségként fogalmazza meg. Ugyanakkor az adóigazgatásban szokásos gyakorlat a fellebbezésben foglaltak véleményezése, amely különösen új tény, körülmény felmerülése, illetőleg más jogi megközelítésre történő hivatkozás esetén nem mellőzhető. A Javaslat tehát az említett indokok alapján kimondja, hogy az elsőfokú adóhatóság a fellebbezésről kialakított álláspontját a felettes szervvel minden esetben ismerteti.

A Javaslat a fellebbezés elbírálására nyitva álló 30 napos határidő alóli kivételként rögzíti, hogy az utólagos adómegállapítás során hozott határozat ellen benyújtott fellebbezés esetén – tekintettel az ilyen jellegű ügyek bonyolultságára – az adóhatóságnak a megalapozottabb döntés biztosítása érdekében a határozat meghozatalára 60 nap áll a rendelkezésére. A jogalkalmazók számára egyértelművé teszi továbbá a törvény, hogy a fellebbezést határozattal kell elbírálni, ha azt határozat ellen terjesztették elő, illetőleg végzéssel akkor, ha végzés ellen nyújtották be.

a 26. §-hoz

A Ket. szerinti felügyeleti eljárás helyett az Art. rendkívüli jogorvoslati formaként a felügyeleti intézkedést szabályozza. Az Art. felügyeleti intézkedésre vonatkozó szabályai felülírják a Ket. rendelkezéseit, tehát azokat az adóigazgatási eljárás során nem kell alkalmazni.

A felügyeleti intézkedésre vonatkozó jelenleg hatályos szabályok nem tartalmaznak határidőt az iratok felettes szervhez történő felterjesztése tekintetében. E hiányosságot pótolva a

Javaslat a felterjesztésre 15 napos határidőt állapít meg. A Ket. szerinti általános ügyintézési határidő 30 nap, tehát a felügyeleti intézkedés elbírálására is ezt a határidőt kell irányadónak tekinteni. Az utólagos adómegállapítással kapcsolatban benyújtott felügyeleti intézkedés iránti kérelem esetében – tekintettel az ilyen jellegű ügyek bonyolultságára – a törvény az általánosnál hosszabb, 60 napos határidőt biztosít. A határidő kezdő időpontjának meghatározására az Art. a Ket. vonatkozó rendelkezéseit maradéktalanul alkalmazni rendeli, mely szerint az ügyintézési határidőt a kérelemnek az eljárásra hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatósághoz történő megérkezése napjától, illetőleg az eljárás hivatalból történő megindításának napjától kell számítani. A rendelkezés 2005. november 1-jétől lép hatályba.

a 27. §-hoz

A hatályos szabályozás szerint az adóhatósági határozatok közül a jogerős másodfokú érdemi határozat támadható meg bíróság előtt jogszabálysértésre hivatkozással. A Ket. hatósági döntéssel kapcsolatos differenciálására tekintettel 2005. november 1-jétől minden határozatot érdeminek kell tekinteni, tehát az Art. adóhatósági határozatok bírósági felülvizsgálatára vonatkozó rendelkezésének – a két törvény összhangjának megteremtése érdekében – módosítása vált szükségessé. Ez alapján a rendelkezésből az „érdemi” szövegrész – tekintettel a megkülönböztetés okafogyottá válására – hatályát veszti. Ezen túlmenően a Javaslattal a bíróság előtt megtámadható határozatok alóli kivételek számát – szintén a határozat és a végzés közötti különbségtétel okán – csökkenti. Az eddig meghatározott öt kivétel közül a törvény a jövőben az adóhatóság jogerős másodfokú határozatai közül csak egyet nevesít, mégpedig a méltányossági jogkörben a fizetési könnyítés, adómérséklés engedélyezése tárgyában hozott határozatot. A végrehajtási kifogás, az adózó ismételt ellenőrzésre irányuló kérése, továbbá a kézbesítési vélelem megdöntése tárgyában jelenleg határozatot kell hozni, azonban tekintettel arra, hogy ezek kifejezetten eljárási és nem érdemi kérdések, azokat a jövőben végzéssel kell elbírálni, amely ellen a törvény önálló fellebbezési jogot biztosít, bírósági felülvizsgálatra azonban nincs lehetőség. A feltételes adómegállapítás iránti kérelem tárgyában hozott másodfokú határozat nem adóhatósági határozat, tehát az ezen rendelkezésben történő szerepeltetése nem indokolt.

a 28. §-hoz

A Javaslattal az adóhatóságot megillető végrehajtási jog és jelzálogjog bejegyzésével kapcsolatos eljárást a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvénnyel (a továbbiakban: Vht.) egyező módon rendezi. Ennek megfelelően a jövőben e jogok ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzéséhez nincs szükség az adóhatóság külön határozatára, az adóvégrehajtó, illetőleg az adóhatóság megbízásából eljáró bírósági végrehajtó közvetlenül a végrehajtható okirat alapján kezdeményezi a földhivatal ezzel kapcsolatos eljárását.

a 29. §-hoz

A hatályos Art. szerint az adóhatóság a végrehajtás alá vont ingóságot, illetve ingatlant rendszerint árverésen, árverésen kívüli eladással, illetve nyilvános pályázat útján értékesíti. Az értékesítés részletes eljárási szabályait az Art. nem rögzíti, e tekintetben a Vht. rendelkezései irányadóak.

A Vht. az ingatlanok nyilvános pályázat útján történő értékesítését szabályozza, az ingóságok ily módon történő értékesítésének lehetőségét azonban nem ismeri. Ezen joghézag megszüntetése érdekében a Javaslattal előírja, hogy a nagy értékű ingóságok nyilvános pályázat útján történő értékesítése során a Vht. ingatlanok nyilvános pályáztatására vonatkozó

rendelkezéseit kell alkalmazni és csak az ingóságok sajátosságaiból eredő, különös szabályokat nevesíti.

a 30. §-hoz

A végrehajtás során az adóhatóság és az adóhatóság megbízásából eljáró önálló bírósági végrehajtó jogsértő intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása ellen egyaránt a végrehajtást fogatosító (elrendelő) elsőfokú adóhatóságnál előterjesztett végrehajtási kifogásnak van helye. A kifogás elbírálása főszabály szerint a felettes adóhatóság hatáskörébe tartozik.

Az adóvégrehajtás során eljáró önálló bírósági végrehajtót díjazás illeti meg, melyet a végrehajtó a 14/1994. (IX. 8.) IM rendeletben foglaltak alapján számít fel. Amennyiben a díj mértékét az adós, a behajtást kérő, illetőleg kivételes esetben maga az adóhatóság vitatja, kifogást terjeszthet elő. A jogvita eldöntésére ez esetben mindezen személyektől független szerv, a végrehajtó székhelye szerint illetékes helyi bíróság jogosult a Vht. és az említett IM rendelet szabályai szerint.

a 31. §-hoz

A Javaslat szerint az adók módjára behajtandó köztartozást végrehajtásra átadó szerv a jövőben a törvény alapján lesz köteles a végrehajtási költségminimum megelőlegezésére, így erről az adóhatóságnak nem kell külön határozatot hoznia.

A Javaslat a behajtást kérő által megelőlegezett költségátalány elszámolásával kapcsolatban egyértelműen rögzíti, hogy amennyiben az adóhatóság az ingó-, illetőleg ingatlan-végrehajtás fogatosítása során a végrehajtás költségeit az adózótól nem tudta beszédni, a megkereső szerv által megelőlegezett költségminimumot a felmerült költségekre számolja el, ellenkező esetben azt a megkereső szervnek visszautalja.

a 32. §-hoz

A beváltott állami kezesség miatt keletkezett kötelezettség behajtása az állami adóhatóság hatáskörébe tartozik, ugyanakkor az ebből eredő tartozás nem minősül adótartozásnak, ezért a hatályos szabályok szerint annak behajthatatlanság címén történő törlésére nincs mód abban az esetben sem, ha valamennyi végrehajtási cselekmény eredménytelenül zárult.

A Javaslat az Art. 162. §-ának hatályát e tartozásokra is kiterjeszti, így megteremti a törvényi felhatalmazást ahhoz, hogy behajthatatlanság esetén e tartozások is törölhetőek legyenek az adóhatóság nyilvántartásából.

a 33. §-hoz

A Javaslat az Art. mulasztási bírságra vonatkozó szabályait több ponton kiegészíti.

A jogalkalmazás során gyakran előfordul, hogy az adózó még az adóhatósági intézkedés előtt – a hátrányos jogkövetkezményektől való mentesülés érdekében – eladja, átadja, bérbe adja, a lezárást követően jogtalanul kinyitja az üzletet a tevékenység folytatása érdekében vagy a tevékenységét a felfüggesztés ellenére folytatja. Ilyen esetekben az adóhatóság nem rendelkezik eszközökkel az intézkedés fogatosítására, ezért az ilyen jellegű magatartások szankcionálhatósága és ezáltal történő visszaszorítása érdekében a Javaslat a kiszabható mulasztási bírság mértékét napi tételes értékben határozza meg.

A Tbj. módosítása szigorítja a foglalkoztatót terhelő bejelentési kötelezettség teljesítésének határidejét, melynek értelmében a foglalkoztatottakat a foglalkoztatás megkezdésének első napján be kell jelenteni. Az illegálisan történő foglalkoztatás (feketemunka) visszaszorítása

érdekében szigorítani szükséges az adóhatóság által alkalmazható szankció mértékét. Elterjedt ugyanis az a gyakorlat, hogy a foglalkoztatók a megindított ellenőrzés során arra hivatkoznak, hogy a bejelentésre előírt határidő még nem járt le, és a foglalkoztatási jogviszony fennállásának időtartama a bejelentésre előírt határidőt még nem lépte túl. A Javaslat ennek visszaszorítása érdekében a mulasztási bírság legfelső határát a bejelenteni elmulasztott alkalmazottak számának és az adózóra egyébként kiszabható mulasztási bírság legfelső határának szorzataként határozza meg.

Az egyéni adó- és járuléknnyilvántartás kialakítása, illetőleg ezzel együtt a társadalombiztosítás ellátásai jogosulatlan igénybevételének korlátozása érdekében minden munkáltató, illetőleg kifizető – ideértve az egyéni vállalkozót is – havonta bevallást tesz az állami adóhatósághoz a foglalkoztatottak után fizetendő, illetőleg az általa levont adókról, járulékokról, személyre lebontott adatok feltüntetésével. Az adóhatóság a bevallás adatai alapján szolgáltat adatot a társadalombiztosítási szervek részére a nyugdíjbiztosítási ellátások elbírálásához, a megállapításához jogszabályban előírt adatokról, illetőleg az egészségbiztosítási ellátások jogszerűsége utólagos vizsgálatát lehetővé tevő egészségbiztosítási járulék adatokról. Tekintettel arra, hogy a bevallás benyújtása, illetőleg az abban közölt adatok valóságtartalma a foglalkoztatott társadalombiztosítási ellátásra jogosultsága megállapíthatóságának feltételét jelenti, a mulasztáshoz fűződő szankció visszatartó erejének növelése érdekében a Javaslat – 2006. július 1-jétől – a mulasztási bírság felső határát a bevallással érintett magánszemélyek és a bírság adózóra egyébként vonatkozó törvényben megállapított legmagasabb értékének szorzataként állapítja meg.

a 34. §-hoz

Az adóhatósági intézkedések körében üzletbezárásra és az adózó tevékenységének felfüggesztésére a jelenleg hatályos szabályozás szerint – egyebek mellett – akkor kerülhet sor, ha az adózó be nem jelentett alkalmazottat foglalkoztat. A Javaslat kiterjeszti a rendelkezés tárgyi hatályát arra az esetre is, ha az adózó a tilalmazott magatartást (a be nem jelentett alkalmazott foglalkoztatását) korábban tanúsította.

A Javaslat szerint a jövőben az adóhatóság nem az üzletlezárás, illetőleg tevékenység felfüggesztés első és utolsó napjáról, hanem csupán annak időtartamáról rendelkezik, és egyidejűleg értesítést küld az adózónak arról, hogy a határozatban foglaltak végrehajtására mikor kerül sor. Ennek következtében, amennyiben az adózó a megjelölt időpontban távollétével vagy egyéb módon akadályozza a lezárás (felfüggesztés) végrehajtásának foganatosítását, nincs szükség a határozat módosítására, csupán újabb értesítés kiküldésére.

a 35. §-hoz

A jelenlegi szabályok nem határozzák meg, hogy az állami adóhatóság által rendszeresített nyomtatványokat a benyújtásukra előírt időpontot megelőzően mikor kell közzétenni. A tervezett szabályozás az adózók előzetes tájékozódását és felkészülését kívánja megkönnyíteni, ezért a Javaslat határidő tűzésével rögzíti, hogy a bevallási és adatszolgáltatási nyomtatványokat a benyújtásukra előírt határidőt megelőzően legalább 30 nappal közzéteszi az adóhatóság. A nyomtatványok közzétételének határidejére vonatkozó rendelkezéseket az adóhatóság honlapján közzétett számítógépes programok aktualizálására is megfelelően alkalmazni kell.

a 36. §-hoz

A Javaslat az Art. értelmező rendelkezéseit egy ponton módosítja, illetőleg két új fogalommal egészíti ki.

2007. január 1-jétől a szokásos piaci ármegállapítás jogintézményének bevezetésével egyidejűleg a Javaslat bővíti a jövőbeni ügylet fogalmát, tekintettel arra, hogy ezt a fogalmat már nem csak a feltételes adómegállapítás során kell alkalmazni, továbbá ugyancsak a szokásos piaci ármegállapítás jogintézményéhez kapcsolódóan – az említett időponttól – a fogalmak közé bekerül a „kritikus feltételek” meghatározása, mely feltételek az ármegállapítás érvényessége szempontjából kiemelt jelentőséggel bírnak.

Az adókötelezettségeiket hosszú időn keresztül kifogástalanul teljesítő adózókat érdemes megkülönböztetni – önkéntességi alapon – azoktól az adózóktól, akik kifogásolható módon teljesítik kötelezettségeiket, ezért a Javaslat bevezeti a minősített adózó fogalmát. A meghatározott kritériumrendszernek megfelelő minősített adózók vélhetően az üzleti életben is megbízható partnerek a gazdasági kapcsolatokban, tehát a megkülönböztetésnek pozitív hozadéka lehetnek a hitelkérelmek elbírálásánál, pályázatok elnyerésénél, illetőleg az adóhatósági ellenőrzések szempontjából a kisebb kockázatot jelentő vállalkozások körébe sorolhatók. Az adózási kérelmek alapján kialakított nyilvántartást az adóhatóság közzéteszi, ehhez különböző jogterületek kapcsolódhatnak a pozitív megkülönböztetés biztosításával. Például a hitelintézetek adóminősítő nyilvántartásába is bekerülnek ezek az információk, amely hitelbírálati szempontból, ha nem is meghatározó, de előnyös pozíciót eredményezhet.

a 37. §-hoz

A Javaslat a szokásos piaci ár megállapításával kapcsolatos eljárás rendjére vonatkozó rendeleti szabályozásra ad felhatalmazást. Ebből következően a rendelkezés 2007. január 1-jén lép hatályba.

a 38. §-hoz

Az Art. mellékleteinek módosításáról szóló technikai rendelkezés.

a 39-40. §-okhoz

Az Art. 77. § (1) bekezdése taxatív módon sorolja fel, hogy mely személyek tartoznak az APEH Észak-budapesti Igazgatósága kizárólagos illetékességébe, ilyennek minősül – többek között – a külföldön tevékenységet végző társasági adóalany (ún. „off-shore” cég) is. A külföldön tevékenységet végző fogalmát a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi XXXI. törvény 4. §-ának 28. pontja határozza meg. Ugyanakkor az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról szóló 2002. évi XLII. törvény 303. § (10) bekezdése 2006. január 1-jétől hatályon kívül helyezte a Tao. törvény említett rendelkezését, ebből következően a Javaslat ettől az időponttól hatályon kívül helyezi a külföldön tevékenységet végző társasági adóalanyok kizárólagos illetékességi körben való nyilvántartására vonatkozó rendelkezést.

A Javaslat a 3 000 legnagyobb adóteljesítménnyel rendelkező adózó rendszeres ellenőrzésével kapcsolatos szabályt módosítja, tekintettel arra, hogy az ellenőrzéssel kapcsolatos gyakorlati tapasztalatok azt mutatják, hogy az ilyen adózók esetében elegendő a 3 évenként történő ellenőrzés.

A végrehajtással összefüggő törvényi értékhatárokat illetően a Javaslat valorizálja a végrehajtási költségátalány és költségtakarékosságból a behajthatatlanság címén törölhető kisösszegű adótartozások értékét.

A Javaslat rendelkezik az üzletlezárás alkalmazása során esetlegesen felmerülő – kisebb súlyú – nem jogkövető magatartások szankcionálásáról.

A Javaslat szerint a kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó – az eddigi gyakorlattól eltérően – nem negyedévenként, hanem évente teljesíti baleseti járulék fizetési kötelezettségét.

A munkáltatói adómegállapítás megszüntetésével összefüggésben módosul a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény.

A Javaslat e szakaszban rendelkezik továbbá a 2006. január 1-jén hatályba lépő módosítások alkalmazásával összefüggő átmeneti szabályokról.

a 41. §-hoz

Az Art.-nek a Ket. hatálybalépésével kapcsolatos módosításai 2005. november 1-jén lépnek hatályba azzal, hogy azokat az említett időpontot követően indult eljárásokra kell alkalmazni.

A Ket.-tel való összhang megteremtése érdekében – különösen a határozat (érdemi kérdésekben hozott döntés) és a végzés (eljárási kérdésekben hozott döntés) közötti különbségtétel okán – a Javaslat az Art. érintett rendelkezéseit módosítja.

Az adóhatóság visszatartási jogának gyakorlásával kapcsolatban a Javaslat szerint az adóhatóság – az említett időponttól – a határozati forma helyett végzéssel dönt, további módosítás, hogy ha a megkeresésben szereplő összeg visszatartása ügyében hoz végzést, a jogosultnak történő átutalást ennek jogerőre emelkedését követő – a korábbi 8 nap helyett – 15 napon belül kell teljesítenie.

a 42. §-hoz

Ld.: a 9. § indokolása.

a 43. §-hoz

Ld.: a 8. § indokolása.

a 44. §-hoz

E törvény rendelkezései közül 2007. január 1-jétől lépnek hatályba a szokásos piaci ár megállapítására vonatkozó szabályok.

a 45. §-hoz

Ld.: a 4. számú melléklet indokolása.

a 46. §-hoz

2005. január 1-jétől a munkáltató a magánszemélytől az adó és a korábban levont adóelőleg különbözetét legkésőbb június 20-ig vonja le vagy fizeti vissza, amely időpont a levonás tekintetében – amennyiben a munkáltatónak az említett időpontig a törvényben meghatározott mérték alkalmazásával nincs módja az adóhátralék teljes egészében történő levonására – 2 hónappal, tehát augusztus 20-ig meghosszabbítható. Ugyanakkor a munkáltató – amennyiben évente tesz bevallást – a levont vagy visszafizetett különbözetről az adóévet követő év augusztus 20-áig tesz bevallást [Art. 1. sz. melléklet I/B)/3./f) pont], amelyre a fentiek alapján nem minden esetben lenne módja. Az összhang megteremtése érdekében e törvény hatálybalépését követően az éves bevallásra kötelezett munkáltatónak a levont vagy visszafizetett különbözetről augusztus 20-a helyett szeptember 20-áig kell bevallást tennie.

a 47. §-hoz

A hatályos szabályozás felhatalmazást ad a pénzügyminiszternek, hogy az érintett miniszterekkel egyetértésben rendeletben szabályozza azoknak az igazgatási

szolgáltatásoknak a körét, amelyeket az adózók elektronikus úton tudnak igénybe venni az állami adóhatóságnál. Tekintettel arra, hogy az állami adóhatóság a Ket.-ben szabályozott elektronikus szolgáltatásokat biztosítani tudja, ezért nem indokolt a rendeleti szabályozásra való felhatalmazás.

a 48. §-hoz

A személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény 5. § (1) bekezdésének *b)* pontja lehetőséget biztosít arra, hogy a magánszemély a rendelkező nyilatkozatot (nyilatkozatokat) tartalmazó borítékot az adóbevallást helyettesítő munkáltatói és ezzel egyenértékű elszámolás esetén legkésőbb az adóévet követő február 20-áig közvetlenül a munkáltatójának adja át. A rendelkezés – a munkáltatói adómegállapítással összefüggésben – 2006. június 30-án hatályát veszti.

a 49. §-hoz

A csődeljárásról, a felszámolási eljárásról és a végelszámolásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 53. § (2) bekezdésének módosítása egyértelművé teszi, hogy a felszámolási eljárás alatt álló gazdálkodó szervezetre vonatkozó adatszolgáltatás teljesítése a kijelölt felszámoló kötelezettsége.

az 50. §-hoz

Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény hatályos szabályai szerint fizetési kötelezettségekre, fizetésre kötelezettek körére, a fizetési kötelezettség mértékére vonatkozó törvények kihirdetése és hatálybalépése között legalább negyvenöt napnak kell eltelnie, kivéve, ha a törvény a fizetési kötelezettséget mérsékli és a fizetési kötelezettségek, valamint a fizetésre kötelezettek körét nem bővíti. A tervezett szabályozás a negyvenöt napos időtartamot 60 napra változtatja, mellyel a jogbiztonságot fokozó és ezzel – összhangban a jogalkotásról szóló törvénnyel – az adózók számára hosszabb felkészülési időt biztosító módosítás lép hatályba.

az 51. §-hoz

A hatályos szabályozás szerint az APEH a felszámolás alatt álló szervezetekkel szemben fennálló, a központi költségvetést, az elkülönített állami pénzalapokat, illetőleg a Nyugdíjbiztosítási és Egészségbiztosítási Alapot megillető követeléseivel kapcsolatos engedményezési jogát pályáztatás útján gyakorolja.

Az engedményezhető követelésállományban található olyan követelések, amelyek vonatkozásában az állam, állami intézmények, illetőleg az állam egyszemélyes gazdasági társaságai mögöttes kezesi felelőssége felmerül. Ez azt jelenti, hogy az APEH által töredék áron értékesített követelések mögött a követelést megvásárolókkal szemben az állam fizetési kötelezettsége 100 %-os mértékben fennáll.

A Javaslat kizárja az állammal, illetőleg az állam egyes intézményeivel, társaságaival szemben érvényesíthető követelések engedményezését.

az 52-57. §-okhoz

A Javaslat – a kötelezettségcsoportonként meghatározott pénzforgalmi számlák állami adóhatóságnál történő bevezetése okán – egyes adók tekintetében az eddigi gyakorlattól eltérően a megfizetéssel egyidejűleg bevallási kötelezettséget ír elő, tekintettel arra, hogy e nélkül az egyes számlákon szereplő összegek jogcíme nem lenne megállapítható.

az 58-67. §-okhoz

Az egészség- és nyugdíjbiztosítással összefüggésben jelenleg működő nyilvántartási rendszer nem biztosítja annak lehetőségét, hogy az alapokkal kapcsolatos befizetési kötelezettségek, illetőleg a nyújtott szolgáltatások összevethetőek legyenek. A hatályos szabályozás szerint az Országos Egészségbiztosítási Pénztár vezeti a biztosítottak, az Országos Nyugellátási Főigazgatóság pedig a nyugdíjra jogosító szolgálati idők és a nyugellátások alapját képező jövedelmek nyilvántartását.

A járulékbefizetési kötelezettségen alapuló ellátási jogosultság megállapítása és ellenőrzése érdekében szükséges a különböző feladatokra létrehozott nyilvántartási rendszerekben tárolt adatok egyeztetése, ezért a Javaslat az állami adóhatóság nyilvántartásában az adózókra vonatkozó jövedelemadatok, illetőleg járulékadatok összevethetőségét teremti meg a biztosított adatokat tartalmazó egyéb nyilvántartásokkal.

A Javaslat szerint a foglalkoztatóknak a lényegében azonos adattartalmú szolgáltatásokat a jövőben csupán egy igazgatási szervhez kell teljesíteniük.

Az állami adóhatóságnál kialakítandó egyéni adó- és járulék-számlarendszerben nyilvántartandó adatok biztosítják 2006. évtől kezdődően a nyugdíjbiztosítási ellátások megállapításához, illetőleg az egészségbiztosítási ellátások utólagos ellenőrzéséhez felhasználható adatokat.

MELLÉKLETEK

az 1. számú melléklethez

Az Art. 1. számú melléklet általános rendelkezéseket szabályozó 1. pontjában meghatározott kerekítési szabályok alóli kivételek közé a Javaslat beemeli a kifizetők, munkáltatók által a magánszemélyeknek teljesített kifizetéseket, juttatásokat tartalmazó bevallást és a kerekítés szabályát a bevallás összesítő soraira vonatkozóan rendeli alkalmazni.

Az Art. 1. számú melléklet általános rendelkezésekre vonatkozó 3. pontja generálisan meghatározza, hogy az adózóknak – a törvényben meghatározott feltételek teljesülése esetén, illetőleg az értékhatár elérésétől függően havonta vagy negyedévenként – valamennyi adóról bevallást kell tennie. A Javaslat a kivételek számát bővíti, mely szerint az általános szabály nem vonatkozik az eddig meghatározott általános forgalmi adó és a társasági adó (adóelőleg) mellett az újonnan bevezetni tervezett az adó-, illetőleg a társadalombiztosítási kötelezettségeket eredményező, a kifizetők, munkáltatók által a magánszemélyeknek teljesített kifizetéseket, juttatásokat tartalmazó bevallásra, tekintettel arra, hogy annak teljesítési határideje a tárgyhónapot követő hó 12. napja. A Javaslat szerint az Art. 1. számú melléklete I/A/3. pontjának hatálya alá tartozó adózó kizárólag elektronikus úton nyújthatja be bevallását.

A bevallási kötelezettségek teljesítésének módja tekintetében a Javaslat a hatályos szabályozás szerinti papír alapon történő teljesítés lehetőségét korlátozza, azt csak a vállalkozási tevékenységet nem folytató, általános forgalmi adó bevallására nem kötelezett magánszemély jövedelemadó bevallása tekintetében engedi meg, minden más esetben a bevallási kötelezettség elektronikus úton vagy gépi adathordozón történő teljesítését teszi általánossá. Ezen általános szabály alól a Javaslat a felkészülés megkönnyítése érdekében – 2007. december 31-éig – egy esetben kivételt enged, mely alapján a havi, illetőleg évközi bevallásra nem kötelezett adózó – feltéve, hogy adófizetési kötelezettsége év közben nem keletkezett – 2006. december 31-éig bejelentheti az állami adóhatóságnak, hogy bevallási kötelezettségét papír alapon (nyomtatványon) teljesíti. Az „engedő” szabály nem vonatkozik a társasági adó, illetőleg az osztalékadó bevallásra kötelezett adózóra.

A jelenlegi szabályozás szerint a társasági adóelőleg fizetésre kötelezett adózónak adóelőleget a várható éves fizetendő adó összegére az adóév december 20-áig kell kiegészítenie, amelyhez bevallási kötelezettség nem tartozik. Tekintettel arra, hogy a jövőben az adónemenként történő befizetés helyett az adózónak az állami adóhatóság által rendszeresített összevont, kötelezettségcsoportonként meghatározott pénzforgalmi számlára kell a befizetést teljesítenie, ezért Javaslat előírja, hogy az adózónak a társasági adóelőleg-kiegészítés megfizetésével egyidejűleg – az azonosíthatóság érdekében – elektronikus úton vagy gépi adathordozón bevallást kell tennie.

A kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó baleseti járulék fizetésére kötelezett, e kötelezettségével összefüggésben évente bevallási kötelezettség is terheli.

a 2. számú melléklethez

Az Art. 3. számú mellékletének G) pontját érintő módosítással kapcsolatban ld. a 13. § indokolását.

Az Art. 3. számú mellékletének jelenleg hatályos J) pontja szerint az adatszolgáltatónak az általa kiadott igazolásról kell adatot szolgáltatni, a személyi jövedelemadóról szóló törvény azonban nem rendelkezik minden esetben az adatszolgáltatás pontos tartalmi elemeiről,

ugyanakkor annak meghatározása elengedhetetlen az egyszerűsített ellenőrzésekhez, illetőleg az adókedvezmények tekintetében a munkáltatói elszámolások ellenőrzéséhez. A Javaslat a kifizető helyett az adókedvezményre jogosító igazolást kiállító szerv kötelezettségévé teszi az adatszolgáltatást, melyet az igazolást kiállító szerv illetékes állami adóhatóságához kell teljesíteni. Az adatszolgáltatás tárgyi terjedelme teljes körű, mivel a Javaslat a kedvezmény igénybevételére jogosító igazolás tartalmának közlését írja elő.

a 3. számú melléklethez

Az Art. 4. számú mellékletének szabályai jelenleg nem tartalmazzák azon külföldi illetőségű belföldön adóköteles jövedelmet szerző magánszemélyek adózásával kapcsolatos eljárási szabályokat, akiket jogi személyek, jogi személyiséggel nem rendelkező egyéb szervezetek székhelyére, telephelyére munkavégzés céljából rendelték ki.

A belföldi illetőségű jogi személy, egyéb szervezet mindig kifizetőnek minősül, ha a külföldi magánszemélynek jövedelmet juttat. Ekkor az Art. 4. számú melléklet 2. pontja szerint a külföldi személy adóköteles bevétele után a kifizető a kifizetett összegből az adót megállapítja, levonja és a kifizetést követő hó 12-éig fizeti meg.

Nem tartozik a kifizetői levonással érintett körbe az a külföldi magánszemély, aki közvetlenül a külföldi anyavállalattól kapja a jövedelmét, függetlenül attól, hogy később ezt a belföldi cégre áterhelik vagy sem. Ebben az esetben a belföldi cég közvetlenül nem teljesít kifizetést a külföldi magánszemélynek, ezért abból adóelőleget sem lehet levonni. Ebben az esetben a magánszemély önadózás útján a személyi jövedelemadóról szóló törvény rendelkezéseinek megfelelően negyedévente, a negyedévet követő hónap 12. napjáig megállapítja a bevételt terhelő adóelőleget és megfizeti.

Önadózás esetén az Art. 1. számú melléklet I./B)/3./g) pontja alapján a külföldi személy egyes jövedelmeinek adóbevallási szabályaira a 4. számú melléklet rendelkezései az irányadóak. Az Art. 4. számú melléklete jelenleg nehezen alkalmazható rendelkezést tartalmaz arra az esetre, ha a kifizetőt nem terhelte adólevonási kötelezettség, vagy a külföldi személy belföldön adóköteles jövedelmét nem kifizetőtől szerezte, ekkor a jövedelem megszerzésétől számított 30 napon belül a külföldi személyt adóbevallási és adómegfizetési kötelezettség terheli, amelyet az APEH Észak-budapesti Igazgatóságánál teljesít. Ennek a bevallási szabálynak az alkalmazása életszerűtlen, tekintettel arra is, hogy az adóelőleg-levonási kötelezettség negyedévente terhelné az adózót.

A tervezett szabályozás ezért előírja, hogy kirendelés esetén a külföldi magánszemélynek a magyar magánszemélyekkel egyező módon kell a bevallási kötelezettséget teljesíteni (május 20.). Ezen túl a Javaslat soron kívüli bejelentési kötelezettséget ír elő az országot véglegesen elhagyó külföldi magánszemélynek, melynek eredményeként az adóhatóság – a helyzet végleges rendezése érdekében – soron kívül határozattal állapítja meg a benyújtott iratok alapján a magánszemély adóját.

a 4. számú melléklethez

Az Art.-nek a kamatjövedelemről történő adatszolgáltatás szabályait tartalmazó 7. számú mellékletét az egyes pénzügyi tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2004. évi XXVII. törvény (Ptj.) 4. számú melléklete állapította meg azzal, hogy – az eredetileg meghatározott hatálybalépési időpontnak az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról szóló 2004. évi CI. törvénnyel történő módosítása alapján – 2005. július 1-jén lép hatályba.

Az Art. 7. számú mellékletének 3. pontja felhatalmazza a pénzügyminisztert az európai befektetési alapnak minősülő szervezeti státusz igazolására, melyet a PSZÁF adhat ki. Tekintettel arra, hogy a PSZÁF ezt az igazolást az Áe. alapján kiállíthatja, ezért nem indokolt a miniszteri rendeletalkotás a részletszabályok kidolgozására.

A jelenlegi magyar szabályozás – összhangban a kamatmegtakarítások adóztatásáról szóló 2003/48/EK irányelv rendelkezéseivel, valamint az Európai Bizottság korábbi állásfoglalásaival – az Art. 7. számú mellékletébe átültetett rendelkezések hatálybalépési időpontjának megfelelően minden 2005. július 1-jétől kifizetett, illetőleg jóváírt kamat vonatkozásában kötelezővé teszi az adatszolgáltatási kötelezettséget.

Az Európai Unió pénzügyi és gazdasági minisztereinek tanácsa (ECOFIN) 2005. április 12-i ülésén azonban az a kompromisszumos álláspont született, hogy a fenti irányelv alkalmazása során csak a 2005. július 1-je után keletkezett kamat kifizetéséről, illetve jóváírásáról szükséges adatot szolgáltatni. Amennyiben a kifizetett, illetőleg a jóváírt kamat részben 2005. július 1-je előtt keletkezett, akkor az adatszolgáltatási kötelezettség az ezen időpont előtt keletkezett kamatokra még akkor sem terjed ki, ha azokat 2005. július 1-je után fizették ki, illetőleg írták jóvá.

Az adatszolgáltatási kötelezettséggel érintett kamat összegének kiszámítását nehezéssé teheti az, hogy a kamatperiódus átível 2005. július 1-jén, illetőleg az adott kamatperióduson belül változó mértékű hozamok is előfordulnak. Ebben az esetben arányosítás útján megfelelően ki kell számítani a hivatkozott időpont utáni időszakra eső kamat összegét.

Tekintettel arra, hogy Magyarország kötelezettséget vállalt a fenti jogértelmezés nyilatkozatban történő megerősítésére, ezért a Javaslat ezzel összhangban módosítja az Art. 7. számú mellékletét megállapító Ptj. 4. számú mellékletét. A módosított rendelkezés – figyelemmel a 7. számú melléklet hatálybalépésének időpontjára – a törvény kihirdetése napján lép hatályba.